

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Index Rervm Omnivm, Locorvmq[ue] Insignivm Qvae In Tribvs Dinstictis
voluminibus Consiliorvm Avgvstini Beroii Continentvr

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

M

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96541)

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- confi. 161. nu. 24. 667
 1 Lucrum ex negotiatione perceptum quando sit licitum, in consilio 666
 168. num. 7.
 Reliqua uide in uerb. negotiatio.
 1 Lucrum, commodum, damnumque omne undecumque proueniens, omnisque impensa in societate debet communicari, & societati imputari, in cons. 190. nu. 2. 711
 Et an, & quomodo hoc procedat, ibid. nu. 12. & 27. pag. 712. & 714
 1 Lucrum, & damni computatio non in fine administrationis, sed de anno in annum inspicitur, in cons. 191. nu. 6. 718
 1 Lucrum ex industria, & labore socii factum in redditione rationis per ipsam alteri socio facienda non compensatur cum dolo, culpa, & negligentia eiusdem, ibid. nu. 45. 722
 1 Ad lucra etiam, & usuras negotiorum gestor tenetur, quia, & quas percipere possit, in cons. 193. nu. 9. 727
 Lucra cedunt interese, uide in uerb. interese.
 1 Lucra, & commodum, que translata intelligantur, translato in aliquem iurisdictionis exercitio ad certum tempus, cum pacto, quod omne lucrum, & commodum, quod durante dicto tempore, hinc inde euenerit, sit in solidum, & pleno iure illius, in quem fuit translatum, & an comprehendantur commoda, malicie, & penae ratione uectigalis fraudati, in cons. 20. nu. 13. 71
 1 Lucra amissa non dicitur damnum, in cons. 141. nu. 14. 405
 1 Et quando etiam damni, & preiudicii appellatione contineatur, in cons. 144. nu. 27. & 29. 410
 1 De lucra amissione idem, quod de damno iudicari debet, quando in lictis, & gratis principis habetur consideratio damni, seu preiudicii, ibid. nu. 29. 410
 1 LVMINVM seruitus est continua, & continuam causam habens, in cons. 133. nu. 13. 372
 Reliqua uideas, in uerb. seruitus.

M

- M**ACHINATIONE occultam committit is, qui scienter tacer id, quod erat in contractu exprimendum, in cons. 177. num. 41. & 43. 674
 1 MAGISTRATVS, & officiales de criminibus in locis sub iurisdictione commissis generaliter inquitendi arbitrii, & potestatem a iure habent, in cons. 167. nu. 1. 477
 1 Coram magistratu, & superiore facta non dicuntur facta metu, in cons. 59. num. 16. & 17. 205
 Magistratus maiestas, uideas in uerb. maiestas.
 1 MAGNATVS filius natus ante, quam pater suus esset effectus de magnatibus, non dicitur filius magnatis, ut gaudeat beneficio concessio filius magnatum, sed illo gaudent filii nati, postquam eorum pater effectus est de magnatibus, in cons. 158. nu. 7. 457
 1 MAGNITUDO, & modicitas quomodo consideretur, in consilio 40. num. 40. 138
 1 MAIESTAS principis, & magistratus in honore illius consistit, quo loco, dicitur maiestas illius laesa, in cons. 165. nu. 19. 475
 1 Maiestati principis se principaliter opponens committit crimen laesae maiestatis, etiam si non sit subditus, ibid. nu. 18. ead.
 1 MAIOR est minori preferendus, in cons. 22. nu. 20. 75
 1 MAIOR est in administratione praeposendus, in cons. 71. nu. 27. 293
 1 MAIorem esse alterum altero, & alterum alteri esse preferendum etiam in eo, quod ipsis in solidum ex potestate ordinaria competat, non in contentis, in cons. 22. nu. 23. 75
 1 MAIOR iniquitatem annis iurans si iuramento suo contrauenit, & promissa iurata non adimpleat, in dubio praesumitur in dolo, in cons. clviii. nu. 47. 599
 1 MAIorem se esse iurans, quando per instrumentum tantum, & non per testes possit probare se esse minorem, & quando nullo modo, in cons. 180. nu. 5. 682
 MAIOR aetas, uideas in uerb. aetas.
 1 In maiori summa minorem inesse an in distis testium procedat, in cons. 99. num. 2. 301
 Vide etiam in uerb. minor.
 1 MAIORUM insignis quando inferiores uti possit, in cons. 136. n. 12. 82
 1 MAIOR PARS capituli, seu uniuersitatis quando possit minori praedecedere, in cons. 3. nu. 18. 31
 1 MAIORI parti capituli minor pars pro utilitate, & bono monasterii praefertur, in cons. 30. nu. 8. 97
 1 MAIORI parti non est standum in relatione facta a duobus ex tribus assumptis, non citato tertio, uel eo non praesente, in cons. 89. n. 4. 572
 1 Er in quibus, & quomodo hoc procedat, ibid. nu. 18. 374
 1 MAIORIS partis testium dicto statum, quando plures ad aliquid probandum fuerint assumpti, etiam si alii non fuerint uocati, uel non deposeuerint, ibid. nu. 19. 374
 1 MAIORIS partis arbitrorum sententia non stat eo casu, quo omnes non sint praesentes, uel saltem fuerint citati, quomodo intelligantur, ibid. nu. 32. 375
 1 MAIORI parti arbitrorum, uel iudicum statum, quando omnes fuerint uocati, & moniti, licet aliqui ipsorum contradicant, ibid. nu. 18. 374
 1 MAIOR NATVS potest capi & naturaliter, & ciuilitate, in consilio 71. num. 22. 293
 1 MAIOR natus primo natus, & primogenitus esse qualiter unum, idemque important, ibid. nu. 1. 290
 1 Differunt tamen, ut ibid. nu. 19. cum seq. 292

- 1 MAIOR natus: Haec uerba simpliciter prolata etiam in confessione dicitur quomodo sine intelligenda, in cons. 71. nu. 20. 290
 1 MAIORITAS natus, & primogenitura differunt, & quibus concessio, ibid. nu. 23. 290
 1 MAIOR natus non comprehenditur in consuetudine, seu dispositione primogenito, in cons. 71. nu. 33. & 39. pag. 293. cum seq.
 1 MAIORI natus si concessio sit facta, an nepos ex primogenito excludatur nepotem ex secundo genito, in cons. 71. nu. 47. 290
 1 MAIORI natus pro tempore existentis ex filiis, nepotibus, & defunctis, quibus inuestitura concessa intelligitur ordine successio, damnum maior natus ceteris minoribus semper praefertur, in cons. 14. & 50. 291
 1 MAIOR natus si ex inuestitura feudi in successione praefertur, necne primogenito quamuis minor annis excludit patrum, cuius filios, & attenta patris, non autem sui ipsius aetate quod ad ius succedendi dicitur maior natus, & in omne ius, ac privilegium patris habet, ibid. nu. 16. 291
 Quod declaratur, ibid. nu. 53.
 1 MAIOR natus, uel maiori simpliciter an feudum sit concessum, an pro se, & filiis, & descendentes, ita quod primogenitus praefertur longe differt, & quomodo de maiore natus intelligatur, ibid. nu. 16. 291
 1 MAIORI natus feudum an differatur, an uero primogenito, ibid. nu. 16. 291
 1 MAIOR natus quod succedat in feudo, est modus succedendi patris, contra ius feudorum, ibid. nu. 52. 291
 1 MAIOR natus debens ex consuetudine habere domum principalem, debet etiam omnia alia appendicia habere, quatenus testatur, ibid. nu. 44. nu. 41. 291
 1 De maiori in maiorem per haec uerba inter descendentes primi filii inducitur maior natus, seu primogenitura, in cons. 120. nu. 22. 340
 1 Et quomodo, & a quibus in hoc maior natus succedat, ibid. nu. 22. 340
 1 Verba haec ut primus filius masculus, & descendentes ab eo de maiori in maiorem succedant, quomodo possint intelligi, ibid. nu. 40. & 83. 340
 1 Verba haec de maiori in maiorem succedant, quid importent, ibid. nu. 55. 340
 1 De maiore etiam simpliciter si mentio facta sit in dispositione, nepos ex primogenito natus post patrum, cuiusque filium excludat, patrum, cuiusque filio, in cons. 71. nu. 33. 290
 1 MAIORI CATVS, seu primogenitura dignitas quaedam elementum, in cons. clx. nu. 21. 410
 1 Et in quantum est dignitas, a solo principe, & non a priuatis, ibid. nu. 27. 410
 1 MAIORITAS non est feudum, quamuis ad instar feudi, ibid. nu. 27. 410
 1 MAIORITAS, seu primogenitura inter descendentes primi filii inducitur per illa uerba de maiori in maiorem, ibid. nu. 20. 340
 1 Et quomodo, & a quibus in hoc maior natus succedat, ibid. nu. 22. 340
 1 In maiori natus, seu primogenitura semel exclusus semper intelligitur exclusus, ibid. nu. 44. 340
 Reliqua uideas in uerb. primogenitura.
 1 MAYVS non censetur concessum, minori concessio, in maiori concessio, ibid. nu. 19. 340
 1 Ad maius de minori argumentum affirmatiue non procedit, ibid. nu. 30. 340
 De argumento de maiori ad minus, & contra, uideas in uerb. argumentum.
 1 MALA FIDES, & dolo facit is, qui facit non legitime, nec requirens, qui contradicere potest, in cons. 167. nu. 19. 475
 1 In mala fide semper fuisse praesumitur emens ab aliquo receptatore, illius, nisi de eius mandato appareat, in cons. clxxviii. nu. 1. 599
 1 Mala fidei praesumptio contra ingredientem possessionem non tollitur per cursum triginta annorum, in cons. 114. nu. 19. 599
 1 In mala fide praesumitur eum, qui contra ius possidet, quomodo intelligatur, & limitetur, ibid. nu. 20. 599
 1 Mala fides in tutore auctorante in re propria quomodo praesumatur, in cons. 182. nu. 3. 682
 1 Mala fides, & peccatum an ad impediendam praescriptionem obliget, & obigationem contra creditorem iuxta dispositionem canonici prohibentis praescriptionem propter malam fidem, ibid. nu. 7. 682
 1 Mala fides post perfectam praescriptionem superueniens non interruptit, in cons. 114. nu. 31. 682
 1 Mala fides defuncti nocet heredibus suis quoad praescriptionem, in cons. 82. num. 5. 682
 Et, an & quando id procedat, ibid. nu. 15. 682
 Et quid de iure canonico, ibid. nu. 16. 682
 1 Mala fides, & possessio iniusta in casu, quo canon alienationem praescriptionem prohibet, non excluditur propter errorem iuris, & sensum, ac auctoritatem episcopi, in cons. 21. nu. 22. 682
 1 Mala fides excusat propter ignorantiam iuris, in cons. 21. nu. 22. 682
 1 MALA FIDES ex uoluntate, & proposito delinquentis, & abique proposito, & uoluntate delinquendi quid noue sit, & le, etiam si in delictum cadere uideretur, in cons. 74. nu. 19. 682
 1 Maleficia appellatio etiam in statutis continetur futurum, in cons. clxxiii. num. 6. 682
 1 Maleficio officium si quis contra me committat, tamen dispensatio eo non efficitur, in cons. clxi. nu. 18. 682
 1 Maleficio commissum coram iudice pro tribunali sedente, test ab ipso iudice puniri, in cons. 169. nu. 5. 682
 1 Contra maleficio auctorem interpretatio omnis est facienda, ibid. nu. 1. 682

1. Mandatum præsumitur ex diuturnitate temporis, & ex illis uerbis simul in sententia positis, nisi &c. in conf. 30. nu. 29. 137
1. Mandato, & nomine alterius se aliquid facere alicui creditur, quando id alicuius est persona ualde fide digna, & maxime si iurisdictionem haberet, in conf. lxii. nu. 27. 222
1. Mandatum præcipit ad obligandum, ad faciendum incurere penam, & ad confitendum bona emphyteotica uni ecclesie esse alterius ecclesie nunquam ex diuturnitate longissimi temporis præsumitur, in conf. cix. nu. 28. 455
3. Mandatum de faciendo illicitum, & id, per quod posset facere dominum incurere penam, nunquam censetur procuratori datum, in conf. 25. nu. 3. & 27. ubi id declarat. 83
2. Mandatum, & uoluntas patris præordinata ad legitimandum filium potest per testes probari, in conf. 179. nu. 7. 790
2. In mandatis uires, & fines illorum non debent præteriri, neque à maiori rationis, aut ex tacita mente mandantis recte arguitur, in conf. lxi. nu. 20. 246
2. In mandatis, & concessionibus concessio eo, quod est minus, non censetur etiam maius concessum, in conf. clxxv. nu. 19. 758
3. Sine mandato comparere coram iudice dicitur iudici iniuriam inferre, in conf. xxi. nu. 10. 74
3. Mandati defectus in iudicialibus magis nocet, & uitiat, quam in contractibus, & quare, ibid. 62
3. Sine mandato quis facilius admittitur ad opponendum impedimenta iuris, in conf. xviii. nu. 114. 62
3. Sine mandato, & cautione rati an, & quando quilibet de populo etiam alias à iure regulariter reprobatus possit, & debeat admitti ad allegandum causas absentie, & impedimenta facti, si citatus propter iusta impedimenta nec per se, nec per procuratorem ad principalem causam prosequendam comparere tenetur, in conf. xviii. nu. 122. & 136. p. 63. cum seq. 63
3. Alias possit appellari, & dici de nullitate processus, ibid. numero 124. & 136. 63
- Reliqua de hoc uideas plenius in uerb. citare.
- Sine mandato an, & quando excusator admittatur, uideas in uerb. excusator.
3. Mandatum non habens non potest pro alio agere, in conf. cc. nu. 1. 566
3. Sine mandato filius ad totam penam etiam parti pro parte applicatam agit, & partem penæ exacte tradit patri, ibid. nu. 2. ead.
3. Et de qua pena hoc intelligatur, ibid. nu. 3.
3. Mandato procuratoris impugnato, an litis pendencia cesseret, in conf. lxi. nu. 17. 177
3. Mandatum principis contentiosum ad generalitatem causarum solum super negotiis, & causis præteritis, ut præsentibus, attentio tempore data cognoscendi potestatem tribuit, in conf. cxi. nu. 62. 198
3. Mandatum principis contentiosum sub certa forma debet ad unguem, & specificè obseruari, ibid. nu. 61.
3. Mandati de citando forma non seruata, actus corrumpit cum omnibus in de sequentibus, & processus uitriatur, in conf. ix. nu. 3. 24
1. Mandatum per actum proximum, & contrarium mandato non exceditur, sed adimpletur, in conf. 74. nu. 1. 652
- Quod fallit in mandato specifico, & limitato, ibid. nu. 2. 654
1. Mandatum etiam per æquipollens adimpletur, ibid. nu. 2. 652
- Secus est in mandato specifico, & limitato, ibid. nu. 1. 654
1. Mandato simplici, & non in rem suam conueniunt illa uerba, dat, & cedit, in conf. 188. nu. 5. 706
1. In mandato simplici stipulatio quando, & ad quem effectum interuenire solet, ibid. nu. 5.
1. Mandatum simplex sui natura morte reuocatur, secus in mandato in rem suam, quod nec morte, nec etiam re integra reuocatur, ibid. nu. 1.
1. Mandatum generale semper sufficit, exceptis iis casibus, quibus iure cautum est, speciale requiri, in conf. v. nu. 76. 31
1. Sub mandato, & concessionem generali multa non ueniunt, nisi & ea fuerint expressa, & specialiter concessa, in conf. 127. nu. 17. 505
3. In mandato clausula generalis cum specificatione aliquorum casuum specialium non sufficit, sed specialis, & indiuidua specificatio requiritur, ubi propter excludendam fraudem, uel magnitudinem rei notabilis specificatio exigetur, in conf. 25. nu. 7. 15. & 27. ubi id declaratur, p. 83. cum seq. 84
3. In mandato clausula generalis posita post expressionem aliquorum specialium mandatum requirentium quando comprehendat etiam ardua & grauia, ac illa, per quæ dominus penam, seu periculum incurere posset, & quando secus, & quæ sub dicta clausula generali comprehendantur, & quæ non, in conf. 25. nu. 15. & 27. 84
3. Mandatum generale cum plena, & libera administratione æquiparatur mandato speciali, idemque operatur, ibid. nu. 12. 83
1. Mandatum speciale requiritur ad transigendum, in conf. 76. nu. 17. 319
1. Et ad donandum per procuratorem, in conf. v. nu. 72. 31
1. Et ad præsentandum per procuratorem, nec sufficit generale cum libera, ibid. nu. 70. 30
1. Et ad petendum dispensationem in personam electi, & ad petendam confirmationem electi, ibid. nu. 73. 31
1. Item ad petendum, & impetrandum dispensationem super natalibus, & generaliter ad petendum dispensationem pro aliquo, in conf. v. nu. 74. 31
- Quid ad contentiendum dispensationi, ibid. nu. 76.
1. Mandatum habens speciale ad præsentandum aliquem, & ad petendum eum confirmari, & ad beneficium institui, & generaliter ad omnia, & singula alia faciendæ, quæ specialiter exigunt speciale mandatum, etiam si illa sibi maiora expressis, & ad omnia gerendum, & faciendum, quæ in prædictis, & circa prædicta fuerint quomodolibet necessaria.

- necessaria, requisita, & oportuna, & quae ipse constituit &c. dicitur etiam habere mandatum ad petendam dispositionem cum praesentato, illique consentiendum, in cons. v. nu. 75. 31
- 2 Mandatum speciale requiritur ad iurandum de calumnia, sufficit dicere, facio te procuratorem ad iurandum de calumnia, nisi exprimat, in qua causa, & contra quem, in cons. 30. nu. 43. 593
- Et quare hoc sit, ibid. nu. 52. 594
- Secus est de communi obsequentia ibid. nu. 53.
- 2 Mandatum quando requiritur speciale favore mandantis, sufficit exprimi in genere causam, quae speciale mandatū requirit, ibi. nu. 49. 593
- 3 Secus si favore aduersarii, & non mandantis speciale requireretur, ibidem num. 52. 594
- 1 Mandatum speciale requiritur ad petendum restitutionem in integrum, ad agendum ad caducitatem, in cons. cli. nu. 18. 567
- Et ad agendum contra alioquem, qui ex eo infamaretur, ibi. nu. 19. ead.
- 3 Mandatum speciale, & indiuiduum requiritur ad impetrandum referendum, & supplicandum per procuratorem, in cons. 25. nu. 8. & 21. 83
- Et ad contrahendum matrimonium per procuratorem, ibid. nu. 9.
- Et ad opponendum crimina, & defectus, ibid. nu. 6.
- 3 Mandatum speciale requiritur ad prosequendum causam appellationis, in cons. cxiii. nu. 9. 332
- 3 Et ad appellandum à laudo, seu petendum illud reduci ad arbitrium boni viri, in cons. xxv. nu. 1. & 2. 83
- Reliqua de hoc videas in verb. laudum.
- 3 Mandatum speciale ad substituentem quando requiritur ad hoc, ut procurator possit alium substitueri, in cons. cxiii. nu. 14. 80
- 2 Mandatum ad petendam restitutionem in integrum debet esse speciale, nec sufficit dicere, in quacunque causam, & contra quoscunque personas, in cons. 130. nu. 42. 593
- 3 Et quare causa, & persona in mandato exprimi debeant, ibi. nu. 52. 594
- 3 Mandatum cum libera, & mandatum speciale aequiparantur, in cons. cxiii. nu. 9. 80
- Mandatum speciale quando debeat habere procurator ad aliquid faciendum, ultra hic posita, videas plenius in verb. procurator.
- 3 Super mandatum legitimitate ad pronuntiare possit exequutor, seu iudex datus ad recipiendum, & examinandum testes, in consilio cxiii. num. 9. 81
- 2 Mandatum datum alicui ad donandum cuicunque personae res, & bonam mobilia, quam stabilia in magna, & parua quantitate dicitur speciale, & nominatim fieri, in cons. 130. nu. 50. 593
- 2 Mandatum ad donandum habens censetur etiam habere mandatum ad tradendum, & transferendum possessionem, ac dominium, & ad omnia alia, quae solita sunt in huiusmodi contractibus apponi, ibi. n. 63. 595
- 1 Mandatum de donando factum verbis generalibus, non expressa persona, cui donatio fieri deberet, non est sufficiens ad donandum, sed debet esse speciale, ibid. nu. 41. & 44. 593
- Et quomodo sufficiat, & dicatur speciale, etiam absque expressione personae, ibid. nu. 43.
- 1 Mandatum ad transigendum debet esse speciale, & dicitur speciale factum ad transigendum, quamvis non dicatur cum tali, & super tali re, in cons. cxlv. nu. 5. 636
- Et ita in practica obseruatur, quae seruanda est, ibid. nu. 7. ead.
- 1 Mandatum donandi cuicunque personae habens non potest filijs suis donare, in cons. 130. nu. 47. 593
- Contra ibid. nu. 56. 594
- 2 Mandatum ad uendendum, & precium recipiendum dato, infra quod tempus precium esse recipiendum intelligatur, in cons. cxlxxiii. nu. 39. 633
- Reliqua de his videas etiam in verb. procurator.
- 1 Mandatum de soluendo tertio ante solutionis tempus, & ante, quam solutio fiat, potest reuocari, in cons. cxviii. nu. 2. 749
- Et quando hoc procedat, & quando secus sit, ibid. nu. 7. & 8. cum seq.
- 1 Mandatum factum debitori seu campori de soluendo creditori quando in praedictum creditoris non possit reuocari, in cons. cxviii. nu. 8. 11. & 16. p. 749. cum seq.
- 1 Mandatum à te facti mercatori debitori, ut mihi creditori tuo soluat, non adimpletur, nec primam obligationem tuam exstinguit, neque delegationem, seu nouationem inducit, sed ante solutionem reuocari potest, si mercator mihi non soluerit, sed simpliciter promiserit, in cons. cxviii. nu. 15. 750
- Et quando hoc uerum sit, & quando promissio de soluendo sufficiat, ibi. nu. 16. usque ad nu. 20. 751
- 3 Mandatum meo delictum censetur commissum, quod me sciente, & ad meam utilitatem commissum fuit, in cons. cxviii. nu. 22. 340
- 3 Mandatum homicidii committendi per quae uerba factum probetur, in cons. 175. nu. 8. 499
- 3 Nec, quibus uerbis mandatum fiat, refert, ibid. nu. 9.
- 3 Mandatum non important uerba alias mandatum importantia illi, qui alias erat facturus, sed instigationem, persuasionem, aut consilium, ibid. nu. 17. 502
- 3 Mandatum non important uerba enunciativa, & conditionaliter prolata, sed potius persuasionem, & instigationem, ibid. nu. 30.
- 3 Mandatum, conductio, et persuasio ad delictum quando dicantur, ibid. num. 39. 503
- 3 De mandato alicuius ut quid dicatur factum, requiritur esse factum mandato, & nomine illius, in cons. clxxv. nu. 9. 505
- 3 Mandatum homicidii dedisse non dicitur ille, qui mandat, seu ordinet alicui, quod inueniat homines, qui uelint Titium occidere, & si illi postea Titium occiderint, de mandato non tenentur, ibid. nu. 40. 503
- 3 Mandatum delicti non presumitur factum maiori, & superiori à minore, & inferiori, ibid. nu. 38.

- 3 De mandato minoris, & inferioris maior, & nobilior non praesumitur commississe scelus, & delictum, sed potius ex instigatione illius, & consilio solum, & non de mandato punitur, ibid. nu. 39.
- 3 Ex mandato solo de offendendo quis offendit, in cons. cxlii. nu. 2. 514
- Quod declaratur, ibid. nu. 26. & 27.
- 3 Ex mandato de offendendo, uel iniuriando ad hoc, ut adio iniuriarum contra mandantem competat, quid requiratur, in cons. cxlii. nu. 2. 514
- 3 Ex mandato simplici non sequatur iniuria actualiter quis non tenetur, ibid. nu. 15.
- 3 Ex mandato simplici quis non dicitur offensus, nisi actualiter iniuriatus sit, quanta offensa, ibid. nu. 17.
- 3 De mandato homicidii cum promissione pecuniae si formata sit promissio, probatio solius mandati absque dicta promissione non potest, nec sufficit, in cons. clxx. nu. 6.
- 3 Ex mandato simplici, etiam non sequitur delictum, assassinas crimen mittitur, & quomodo, in cons. 175. nu. 12.
- Et multo magis sequitur delictum, ibid. nu. 13.
- 3 Mandatum requiritur ad crimen assassinas, seu conductionem, ibid. num. 21.
- 3 Mandatum homicidii, seu delicti in genere, uel in specie quando debet continere assassinas, seu conductionem ad delinquendum, ibid. nu. 13.
- 3 Mandatum praecedere delictum, uel saltem in ipso delicto imminere debet, in cons. 175. nu. 47.
- 3 Mandatum quando aequiparetur ratificationi, & quando mandantis ratificatione probetur, & quando non, ibid. nu. 46.
- 3 Mandatum, & ratificatio delicti non inferunt necessario ex quo, quod pecuniam delinquentibus dederit, aut miserit, ibid. nu. 54.
- 3 Mandatum testatoris de suscipiendo nomen, & arma ipsius ad continuationem familiae, & agnationis non tendit, in cons. lxxviii. nu. 21. 514
- 1 Mandatum superioris directum, & iniunctum administratores delictum tanquam tutori, qui secundum legem non est tutor, obligat pupillum, in cons. lxi. nu. 19.
- 1 Mandatum si fiat à iudice alicui sub pigno, ne alium in sua possessionem qui quasi turbet, & molestet, quod iudicium dicatur in cons. lxi. nu. 19.
- Reliqua de hoc videas in verb. possessionem.
- 1 MANDATA res efficitur per proseriptionem publicam, & de res litteris factam, in cons. clxxi. nu. 3. & 12.
- 1 MANDATA contractus quis fit, & quando dicatur, in cons. lxxviii. nu. 22.
- 1 Manifesta contractus similis est contractui homagii, & quanto ea differat, ibid. nu. 23.
- 2 MANERVUM, & bastardorum appellatio non comprehendit filios, nos, & quos comprehendat, in cons. 171. nu. 17.
- 2 Manifestos, & bastardos legitimandi proferatam habens non dicitur potest legitime adulteros, ibid. nu. 18.
- 1 MANVRE GUSTIA iustitiam non ministrari, & saltem eo modo, quo de re gentium reddebatur, principes facere non potest, in cons. lxxviii. nu. 25.
- 3 MANVRE & R possessorum in sua possessione, uel quasi possessione appellatio spectat etiam ad iudicem à quo, in cons. clxxviii. nu. 4. & 7.
- 3 Manutentio in possessione, uel quasi, in qua quis ante litem moratur, non suspenditur, nec impeditur per appellationem, nec propter nullitatem, & restitutionis in integrum, ibid. nu. 3.
- Reliqua videas in verb. possessio, & in verb. possessor.
- 1 MARCHIAE nomen sonat in feudum, in cons. lxxviii. nu. 8.
- 3 Marchionem esse constitutum alicuius loci non inferunt necesse cessationem fuisse feudalem, in cons. lxxviii. nu. 29.
- 1 Marchionatum Soranex non ligari statuti Parme ostenduntur, ibid. nu. 118.
- 3 Marchionatus donatio, uideas in uer. donatio.
- 1 MARTATA filiae appellatio in statuto excludente filiam maritum successione patris non comprehendit filiam desponsatam, ibid. nu. 7.
- 1 MARTI, & uxoris appellatio in statuto solum coniuges per uerba praesentis, non autem illos, inter quos solum sponsalia de futuro uenerunt, comprehendit, ibid. nu. 9.
- 1 Maritus efficitur dominus bonorum dotalium, fructusque illorum, & quicquid uult, in eis facere potest, in cons. xlii. nu. 10.
- 1 Maritus potest nolle dotem accipere, & uelle absque dote contrahere, monui sublinere, neque ob hoc potest de muliere consequi, in cons. xlii. nu. 18.
- 1 Marti quando in dubio praesumatur esse bona, quae uxor possidet, quibus ipsa utitur, in cons. xlii. nu. 2.
- 2 Maritus, mortuo patre, uel fecero, debet onera matrimonii sustinere, in cons. lli. nu. 4.
- 2 Maritus tenetur alimenta etiam praeterita, & usuras, & fructus praestare uxoris scilicet à uiro habitanti culpa, uel uoluntate uiui, ibid. nu. 11.
- 2 Maritus, cui pro dote bona immobilia adiudicata, & pro certa quantitate aestimata fuerunt, est debitor quantitas, & certa summa pecuniae, ac in casu restitutionis contra eum, uel haeredes suos non potest sibi adiudicata, & aestimata, sed ad quantitatem agi debet, ibid. nu. 11.
- 2 Et quid, si pecunia dotali res aliqua à marito empta esset, ibid. nu. 12.
- Reliqua de his plenius uideas in uer. dos.
- 1 Maritus eatenus lucratur fructus rei dotalis, quatenus concessum non sustinuit, in cons. lxxviii. nu. 26.
- 1 Maritus in re dotali dominium ex causa onerosa habet, in cons. lxxviii. nu. 7.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Maritus in quos ususfructus parafranalium, & aliorum bonorum uxor-
is per cum receptos consumperit, rationem reddere tenetur, & con-
sumptos in proprios usus uxori restituit, & in dubio in usus proprios
consumpsisse praesumitur, in conf. xliiii. nu. 17. 153
- 1 Maritus ut fructus parafranalium, & aliorum bonorum uxoris suos faciat
& ad illorum restitutionem non teneatur, quid requiratur, ibi. n. 18. 153
- 1 Marito an censetur data licentia utendi, & administrandi bona uxoris
parafranalium, & alia non dotalia, si mulier bonorum suorum immo-
bilibum, quae ultra dotalia habet, sibi usum, & administrationem, libe-
ramque dispositionem in uita, & in morte perpetuo referauit, ab-
sque ullo impedimento, & contradictione alicuius personae, & postea
in eodem instrumento conuenit, quod maritus, & eius heredes essent
liberi, & absoluti ab omni onere administrationis reddenda, & dicat-
ur absoluti a fructibus perceptis quorumcumque bonorum quomodo
documque perceptorum, & administratorum, & quomodo istud pactum
sit intelligendum, in dicto conf. xliiii. nu. 19. 154
- 2 Maritus quando rebus parafranalibus uxoris ipsa patiente usus fuit,
uxor non potest ab illo fructus ex eis iam perceptos repetere, sed fu-
turos quippe prohibere, in conf. 139. nu. 23. 621
- 2 Maritus referuando sibi usumfructum in bonis uxoris, ea praecedente
re sine liberis multo magis illum referuasse censetur, si cum liberis
praecederet, in conf. xli. nu. 9. 623
- Contra ibid. nu. 43. 629
- 2 Maritus si cum uxore paciscatur, quod ea sine liberis praecedente usu-
fructus bonorum dotalium ad maritum spectet, si cum liberis praede-
cedat ususfructus ad filios, & non ad maritum spectat, ibidem nu-
mero 21. 625
- 1 Maritus ad collectas, tributa, & alia onera rebus dotalibus imposita, vel
etiam personarum ratione rerum tenetur, nec repetere potest, in consil.
xlvii. nu. 6. 551
- Et quare, ibid. nu. 21. 553
- 3 Maritus, durante matrimonio, soluit onera rerum dotalium, illo autem
soluto, ad quem pertineant, in conf. cl. nu. 25. 439
- 1 Maritus soluens canonem pro re emphyteotica uxoris etiam nomine
suo dicitur iure familiaritatis soluisse, in conf. ccciii. nu. 16. 767
- 1 Maritus, eiusque filii res proprias uxoris possidentes non uert, sed iure
familiaritatis possidere dicuntur, in consil. xliiii. nu. 21. 616
- 3 Mariti bona tunc ab eo posse haberi sunt tacite pro restitutione dotum
obligata, & hypothecata, & ad ea regressus haberi potest, in consil.
lvii. nu. 33. 193
- 3 Quid, si bona illa essent posse haberi per tertium ex contractu, & facto ma-
riti, cui tanquam haeres successisset ille, cui dotes sunt restituendae,
ibid. nu. 34. ead.
- 2 Marito uidentem rem pro dote hypothecam si mulier consentiat, &
renuntiet hypothecae illius rei, sibi in aliis bonis mariti non praedi-
catur, nec quoad maritum etiam in illa re uendita, sed solum quo-
ad emptorem, in conf. 26. nu. 22. 118
- 2 Maritus non liberatur ex solutione facta mulieri etiam cum illius co-
sensu, constante matrimonio, in conf. 26. nu. 23. ead.
- 2 Maritus, cui a praetore mulieris debitor dos fuit promissa, agens co-
tra illum exceptione, quod is mulieri non teneatur, submoueri non
potest, in conf. 22. nu. 44. 147
- Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 45. 148
- 1 Maritus feudum sibi a muliere in dote datum non potest post mortem
mulieris ex pacto, uel consuetudine, seu statuto loquente de dote lu-
cranda acquirere, nec retinere, in conf. lvi. nu. 17. 253
- 1 Maritus bona uxoris etiam expressis non potest obligare, in consil. 46.
numero 5. 163
- 1 Pro mariti debito bona uxoris capi, & pignori nequeunt, & an, & qua-
do uxor illa esse sua probare debeat, & quando sua esse praesumatur,
in dicto conf. 47. nu. 3. 162
- 1 Maritus tradens uxori suae iam nuptae uestes pretiosas, & iocalia ma-
gni pretii pro ipsius usu, non praesumitur donasse, sed pro illius usu,
& honoris sui gratia dedisse, in conf. lxi. nu. 9. 219
- 2 Maritus uxori per uiam ultimae uoluntatis ualide relinquit uxori tam
usumfructum omnium bonorum, seu patris, quam alia quaelibet bo-
na, licet illi inter uiuos donare nequeat, in consil. lx. nu. 46. 240
- 1 Marito non dicitur acquisisse mulier emens nomine suo, & pecuniis
suis propriis, in conf. clxiii. nu. 20. 616
- 2 Ex marito mulieris censetur filius naturaliter natus ille, qui natus est
ex muliere coniugata, cum qua maritus consuetudinem habebat, si-
mulque habitabat, in conf. 180. nu. 23. 792
- 2 Mariti filius non praesumitur natus ex uxore etiam in domo mariti, il-
lo absente, uel infirmo, in conf. clxi. nu. 4. 698
- Quod declaratur, ibid. nu. 20. 700
- Reliqua de hoc uideas in uer. filius.
- 2 Maritus secundus non potest ex bonis suae uxoris quouis titulo siue
in ultima uoluntate, siue inter uiuos, siue pacto plus consequi, quam
filius ex primo matrimonio, in conf. xl. nu. 4. & 6. 170
- 2 Et quid de parte lucranda ex dispositione statutorum an, & quando se-
cus maritus plus consequi, & habere possit, quando filius primi ma-
trimonii, ibid. nu. 5. ead.
- 2 Et illud plus, quod esset datum, aut relictum secundo marito, quam fi-
lius primi matrimonii, habetur pro non scripto, & non relicto, solif-
que filius primi matrimonii, acquiratur, in conf. 40. nu. 7. 171
- 2 Et an illud in legitimam sibi iure naturae debitam computent quoad fa-
ciendam partem tam secundo uiro, quam filius primi matrimonii,
ibid. nu. 8. ead.
- 2 Marito secundo quando mulier plus, quam filio primi matrimonii
dedisset, aut reliquisset, potest filius primi matrimonii ut benefici-
arius huc positus declaratur, in conf. xliiii. nu. 13. ead.

1. hac edictali, C. de secun. nupt. licet mater ipsi reliquerit, seu dederit aliquid pro omni eo, & toto, quod pro sua legitima potuisset petere mandando, ut quicquam ulterius petere non possit, & filius relictum hoc etiam simpliciter agnouisset, & acceptasset, & multo magis, si non agnouisset, neque acceptasset, in cons. xl. nu. 10. 171
2. Maritus secundus de iure communi potest super lucro dotis ad commodum filiorum secundi matrimonii, uidelicet pacificando filiis, & non sibi pacisci, & stipulari, ut plus habeant, quam filii primi matrimonii, secus stante statuto, quod mulier transiens ad secunda uota, extatibus filiis ex primo matrimonio, seu pater eius, aut alius, qui pro ea dotem dederit, non possit per aliquod pactum tacitum, uel expressum defraudare filios primi matrimonii, quin post mortem eius succedant aequaliter cum filiis secundi matrimonii, ibid. nu. 13. 172
3. Et stante statuto predicto, si mater plus secundo uiro, quam filiis primi matrimonii dederit, uel reliquerit illud plus filii primi matrimonii reuocare, ubique acquirere possunt, ibid. nu. 14. ead.
4. Marito secundo mulier non potest plus in suo testamento relinquere, quam reliquerit filiis prioris matrimonii, totumque illud plus pro non scripto haberetur, & liberis ipsius mulieris applicaretur, in cons. 39. nu. 3. 166
5. Et an omnibus filiis tam primi, quam secundi matrimonii esset applicandum, ibid. nu. 7. 167
6. An uerum solum filiis primi matrimonii, ibid. nu. 8. ead.
7. Marito secundo an mulier censetur in dote dedisse omnia bona, quae tunc habuit, an uero solum dotem primo uiro datam, in consilio xl. nume. 2. 170
8. Et quid, liberis ex primo matrimonio extantibus, ibid. nu. 3. ead.
9. Marito secundo eadem dos data, seu promissa censetur à muliere, quae primo uiro dotem dedit, seu promissit, & illo mortuo secundo simpliciter, nulla dotis mentione facta nupit, in cons. xl. nu. 30. 137
10. Et si primū matrimonium fuisset putatum, & inualidū, ibi. n. 31. ea.
11. Marito secundo usufructu per uxorem relicto, extatibus filiis primi matrimonii quomodo cognosci possit, an plus secundo marito, quam filiis primi matrimonii sit relictum, in cons. xl. nu. 18. 172
- Reliqua de his uideas etiam in uerbo mulier, & in uerb. filius.
1. Maritus constans matrimonio, adulterium committens potest ab uxore de crimine adulterii coram iudice ecclesiastico accusari ad thori separationem, dotisque suae restitutionem, in cons. xlv. nu. 5. 156
2. Propter mariti inopiam, longamque absentiam mulier potest agere ad dotem sibi restituendam, uel in tuto collocandam contra heredes socreri, qui se in solidum cum marito pro dote restituenda obligauit, & decessit, filio marito dictae mulieris solum libris quinquaginta iure institutionis relictis cum prohibitione, quod plus petere non possit sub poena priuationis dicti relictis, in cons. xlv. nu. 1. ead.
3. Etiam si loceri hereditas esset opulentiissima, ibid. nu. 3. ead.
4. Idem si uir suus a socero fuisset exheredatus, in cons. xlv. nu. 4. ead.
5. Immo etiam contra socerum uiuentem ob filii inopiam agere potest, in cons. xlv. nu. 2. ead.
6. Marito dicitur illata iniuria, quae est uxori illata, in cons. 78. n. 6. 340
7. Marito an noceat confessio dotis receptae, uideas in uerb. confessio.
8. Masculorum, & foeminarum eadem est, & communis natura, in cons. 118. num. 5. 524
9. Masculum intelligit ille, qui dicit filium, in cons. cxv. nu. 6. 590
10. Masculi quare praefertur foeminis, in cons. cxv. nu. 16. 538
11. Masculus, & non foemina proprie loquendo comprehenditur appellatione filii, maxime in contractibus, in cons. 120. nu. 69. 544
12. Masculorum liberorum appellatio in substitutione fideicommissaria qui comprehendatur, in cons. 120. nu. 64. ead.
13. Masculi si à statuto, uel dispositione praefertur foeminis, quando statutum, uel dispositio censetur facta gratia conseruandae agnationis, & quando non, in cons. cxv. 15. 132
14. Masculi descendentes per foeminam quando continentur appellatione liberorum, seu descendunt masculorum, & quando non, in cons. 120. nu. 17. 33. & 39. p. 538. cum seq.
15. Masculus descendens per foeminam excludit substitutum, ubicunque quis aliquē, & suos descendentes masculos instituisse, in cons. 120. nume. 37. 540
16. Idem, si quis fuerit substitutus sub conditione, si filius, uel filia decesserit sine liberi, ibid. nu. 38. ead.
- De masculis descendentes reliqua uideas in uerb. descendentes.
17. Masculi si ex statuto excludant foeminas, & exter aliud statutum, quod uerba statutorum ad litteram, seu chartam absque subauditione intelligi debeant, nepos masculus ex foemina non excluditur, in cons. cxv. nu. 51. 542
18. Masculi maiora onera sublineant, quam foeminae, in cons. cxv. n. 16. 538
19. Masculi uocantur, & foeminae, coniunctique per foeminas excluduntur causa agnationis, & domus conseruandae, in cons. 96. nu. 13. 418
20. Masculorum liberorum appellatio in conditione illa, si decesserit sine liberis masculis, comprehendit nepotem natum ex filia, in consilio xcvi. nu. 5. 316
21. Quod declaratur. ibid. nu. 17. 417
22. Quid si dictum esset, sine filiis masculis, in cons. xcvi. nu. 18. ead.
23. Masculi solum quandoque continentur in conditione, sine liberis à testatore expressa, ex coniectura mente testatoris, & quomodo hae coniectura sumatur, in cons. cxii. nu. 12. & 16. p. 488. & in cons. 114. nu. 11. & 13. 504
24. In masculis tantum quando conditio si sine filiis uerificetur, in cons. cxv. nu. 1. 508
- Reliqua de his uideas in uerbo conditio, in uerb. filius, & in uerbo liberi.

2. Masculi si à testatore praefertur filiabus propriis, aliisque foeminis ab eo per masculum descendentes, id testator ad conseruandam agnationis, & familiae suae, & ad cognatorum exclusionem fecerit, in cons. xvi. nu. 6.
3. De masculis si fiat mentio in dispositione testatoris, de quibus statutus, & quid de consanguineis masculis proximioribus locutionis dispositionem, in cons. xvi. nu. 13.
4. Masculinum in ultimis uoluntatibus comprehendit foeminam masculinitatis qualitas sit expressa, in cons. 67. nu. 9.
5. Masculinum quomodo concipiat foemininum, in cons. cxiii. nu. 41. Et quid in conditionibus, ibid.
6. Masculinum in casu fauorabili à testatore prolatum comprehendit foemininum, in cons. cxiii. nu. 2.
7. Masculinum nomen appellatum in dispositione comprehendit proprie foemininum, in cons. 115. nu. 3.
8. Masculinum quando foeminas quoque continet, in consilio nume. 18.
9. Masculinum concipit foemininum etiam in ceteris casibus, & in consilio si in his, quae à foemina originem habuerunt, in cons. cxv. nu. 16.
10. Masculinum in contractibus non concipit foemininum, in consilio nume. 48.
11. Fallit, ibid. nu. 49.
12. Et quando uerum sit, & quando non, in cons. 151. nu. 31.
13. Masculinum non comprehendit foemininum in contractibus, maxime emphiteoticis, cons. cxiii. nu. 2.
14. Ac etiam maxime in penalibus, in cons. cxi. nu. 1.
15. Masculina linea uideas in uerb. linea.
16. MASCVLINITATIS qualitas à testatore considerata (si fauore agnationis expressa, & in foemina esse non potest, in cons. 77. nu. 1.
17. Masculinitatis qualitas expressa quando foeminas, & masculos comprehendit, in cons. 77. nu. 11.
18. Et adiecta dispositioni testatoris quid operetur, in cons. cxv. nu. 16.
19. Masculinitatis qualitas sapius in conditione descendentes, ut liberorum repetita inducit inter illos fideicommissum, in consilio nume. 27.
20. Et fauore agnationis adiecta fideicommissum inter descendentes masculos per se operatur, licet plures alios effectus operetur, in cons. 84. nu. 75.
21. Masculinitatis qualitas adiecta in quibus uerificetur, in consilio nume. 5.
22. Et adiecta conditioni, si sine filiis, an, & quando operetur, in consilio in conditione possint dici uocari, in cons. cxi. nu. 28. p. 412. & cons. lvi. n. 63. nolu. 3.
23. Quid, si masculi fuerint in testamento foeminas praepositi, sine exclusione loci foeminas excludant, in cons. 107. nu. 29.
24. Masculinitatis qualitas quando solum ad descendentes per masculum, & non per foeminam sit referenda, in cons. cxv. nu. 60.
25. Masculinitatis qualitas quando censetur repetita, si in una persona menti de filiis simpliciter, & in alia de filiis masculis mentis, in cons. 110. n. 27. p. 472. & in cons. 114. n. 3. & 17. p. 482.
26. Masculinitatis qualitas quando in conditione illa, si sine filiis praesumatur, in cons. cxv. nu. 4. 68. 14. & 22. p. 509. cum seq.
27. Et subintellecta in conditione, si sine filiis, adiecta uel substituta quando in alia sequenti substitutione repetita censetur, in cons. cxix. nu. 24.
28. Masculinitatis qualitas an censetur in descendentes repetita masculis, & descendentes per masculum duntaxat intelligitur, si uocati sunt filius masculus, & descendentes ex eo de maiore maiorem, in cons. 120. nu. 31.
29. Masculinitatis qualitas praecedens in quibus casibus non censetur repetita in dispositione, in qua fieret mentio de liberis, seu de descendentes, in cons. 120. nu. 81.
30. Et uni personae adiecta quando in sequenti persona uocata operetur repetita censetur, & quando non ibidem nume. 66. adp. nem consilii.
31. Masculinitatis, & non agnationis fauor consideratur in dispositione, in qua ipsa descendentes masculos uocauit, ibid. nu. 17.
32. Masculinitatis familiae, & agnationis quando testator praeposuit se censetur, in cons. cii. nu. 19.
33. MASSARIATIS: hoc nomen est nomen appellatum collectum, in cons. cxliiii. nu. 8.
34. MASSARIUS denunciatus maleficium non tenetur ad expensas statuto, quod is, ad cuius requisitionem maleficium fuit denunciatus sit in expensis condemnandus, quando denunciatus fuerit ad hoc, in cons. 180. nu. 1.
- Et quando hoc uerum sit, & quando massarius ipse ad expensas tenetur, ibid. nu. 5.
35. Massarius ex statuto obligatus maleficium denunciare intelligitur una tantum denuntiatione, in cons. 180. nu. 3.
- Et quando hoc uerum sit, & quando massarius iterum denunciatur ibid. nu. 10.
36. MATER continetur appellatione ascendendum simpliciter, in cons. 120. nume. 7.
37. Mater magnam erga filios habet delictionem, & charitatem, in cons. 76. nu. 18.
38. Mater quandoque plus foeminas, quam masculos censetur ad hoc, in cons. 120. nu. 12.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

is, alique...
ad...
is, de quibus...
concepit...
femini...
conf. ci. nu. 7.
comprehendit...
at, in consilio...
ibus, & in...
conf. ci. nu. 10.
num, in consilio...
nu. 12.
tra...
erata...
conf. 27. nu. 1.
& malic...
conf. ci. nu. 1.
tendent...
sum, in consilio...
re...
operetur...
nu. 28. p. 4. d. 1.
positi, siue...
desper...
nu. 6.
a, si in una...
falsis...
p. 3. & 17. p. 1.
a, si sine...
cum...
lecta...
dentibus...
taxat...
s exco...
ibus non...
liberis...
ona...
num. 64. u. 1.
tr in...
auit, ibid. nu. 1.
ator...
atum...
tur ad...
icium...
iati...
se ad...
ntate...
iterum...
simplic...
charit...
centur...

commisum ei, qui filio impuberi est pupillariter substitutus, in conf. fil. 79. nu. 25. 327
2 Mater quandoque per substitutionem pupillarem tacita ex coniecturis excluditur, in conf. ci. nu. 5. 447
1 Mater non excluditur per substitutionem pupillarem tacitam comprehensam in expressa uulgar, nisi ex pluribus coniecturis de contraria testatoris mente apparet, in conf. ci. nu. 38. 473
2 Et quando excludatur per substitutionem pupillarem tacitam in uulgar comprehensam, in conf. 123. nu. 7. 557
2 Mater quando per tacitam pupillarem in compendiosa comprehensam excludatur, si ei uidetur permanenti testator aliquid reliquerit, ea autem ad secunda uota transeuntem relicto priuauerit, in conf. 123. nu. 11. & 13. 567
Et quando ex coniecturis excludatur per tacitam pupillarem comprehensam in substitutione compendiosa facta filio impuberi per uerba communia, ibid. nu. 31. 570
2 Mater succedens filio ab intestato, cui facta fuit substitutio compendiosa per uerbum commune, detrahit legitimam, & trebellianicam filio debitam, in conf. ci. nu. 14. 559
2 Mater excluda, quod nepos ex femina non excludatur, & quomodo hoc sit uerum, in conf. ci. nu. 82. 547
2 Mater ab agnato excluda in successione intestata allucius, multo magis amita debet dici excluda, in conf. ci. nu. 2. 650
Et quando id uerum sit, & quando non, ibid. nu. 14. 651
2 Mater a successione uniuersali filii per statutum excluda an dicatur excluda a legitima filii, etiam si usufructus sibi a statuto reseruatus esset, in conf. 177. nu. 1. 777
2 Mater transeundo ad secundas nuptias maxime contra mentem testatoris sui primi mariti solum usufructum habet illorum bonorum, in quibus siue ab intestato, siue ex testamento successisset, exantibus filiis primi matrimonii, quibus proprietatem reseruare teneatur, nec de illis bonis ullo modo disponere potest, in conf. ci. nu. 5. & 15. p. 173. cum seq. 777
2 Mater quando propter transitum ad secunda uota excludatur a successione filii impuberis, in conf. 123. nu. 11. & 13. 567
2 Mater etiam, quae transiit ad secunda uota, ab intestato succedit filio, cui impuberi compendiosè fuit uniuersaliter substitutus, si ipse post pupillarem aetatem decesserit, in conf. ci. nu. 15. 568
2 Mater, quae ad secunda uota ante mortem filii transiit, pleno iure cum sorore succedit in his bonis, quae ad filium aliuunde, quam a patre, per uenerunt, in conf. 150. nu. 2. 658
2 Et de his liberè disponere potest in quoscunque, non reseruando ea liberis primi matrimonii, ibid. nu. 3. 659
2 Quid de bonis paternis, & auitis, quae ad filium peruenerunt, ibid. nu. 4. 659
2 Mater quare per transitum ad secunda uota priuatur successione filii primi matrimonii quoad proprietatem, extantibus filiis primi matrimonii, ibid. nu. 6. 659
2 Mater, & pater propter transitum ad secunda uota priuatur proprietate illorum bonorum, quae ad ipsos ex successione ab intestato filii primi matrimonii peruenerunt, quam alius filius primi matrimonii reseruare teneatur, solumque usufructum ex his in uita sua consequitur, in conf. ci. nu. 13. 722
2 Mater, quae secundo nupit, & tutorem filio suo impuberi dari non petit, priuatur successione filii, qui in pupillari aetate decessit, in conf. ci. nu. 4. 357
3 Mater nubente, tutela defertur agnato, ibid. nu. 3. 357
1 De matre tutrice, quae ad secunda uota transiit, & futuro marito bona filiorum addixit, & uendidit, male est presumèdum, in conf. 183. nu. 4. 688
3 Mater non est tutrix legitima, nisi uelit, & quando dicatur non uelle, in conf. ci. nu. 4. 354
3 Mater differens tutelam assumere, dicitur eam non uelle, & est oino excluda, si iudex illa proueniendo alium tutorem dederit, ibid. nu. 3. ea. 356
Et quomodo, ibid. nu. 19. 356
3 Mater quando desit esse tutrix, locus est tutori legitimo sequentis gradus, non autem datiuo, in conf. 123. nu. 10. 352
3 Mater nolente expressè, uel tacitè tutelam assumere, cui tutori sit locus, an datiuo, an uero legitimo, in conf. 124. num. 12. & 19. p. 355. cum seq. 352
Et ibi quid, si mater ob defectum ætatis tutrix non esset. 355
3 Mater prout agnatum non excluditur a tutela, licet a successione excludatur, nec ad tutelam ratione successione admittitur, sed ex eo, quod est mater, in conf. 123. nu. 8. 355
3 Ob matris moram, & negligentiam ut tutor rectè deat, quid requiritur, ibid. nu. 14. 355
3 Mater quando non petendo tutorem filio dari non amittit illius hereditatem, in conf. 125. nu. 12. & 5. 357
3 Matrem non petere dari tutorem filio, quando filii pupilli non interit, & ideo mater non petens nullo puniatur, in conf. 125. nu. 5. & 7. 357
3 Mater quando a petendo tutorem filio dari excusetur propter bona, uel defectum bonorum, in dicto conf. 125. nu. 8. 357
3 Mater non administrans, nec recusans tutelam filii, si tutorem illi dari infra legitimum tempus non petierit, illius successione priuatur, ibid. nu. 9. 358
3 Nec ex eo, quod infra dictum tempus ad secunda uota transierit, excludatur, ibid. nu. 10. 358
3 Mater administrans bona filii rationem reddere teneatur, in conf. 128. nu. 5. p. 362. & in conf. ci. nu. 13. uolu. 1. 718
3 Mater bona filii administrans, & in eis actus possessorios faciens dicitur iure familiaritatis possidere, in conf. ci. nu. 9. 101
De tutore dato a matre, uideas in uerb. tutor.

Index Consiliorum

- 1 Contra matrem tutricem dotis retentio recte fit causa rationis admini-
strationis non redditur, in cons. 37. nu. 8. 163
- 2 Matri gerenti negotia filii heredis prodest quoad iura sua protectio
ab ea facta, maxime si filius illam approbat, in cons. 29. nu. 10. 130
- 1 Mater transigendo non praeiudicat filio, in cons. lxxvi. nu. 18. 319
- 2 Mater cum filio usufructuaria si quid nomine filii ut tutrix ex fructi-
bus communibus emat, non ad rem, sed ad pretium, uel estimationem
fructuum suorum pro parte agat, & qua actione, in cons. 34. nu. 22. 152
- 2 Matribus cum filiis habitantibus plus iura fauent, quam uolentibus
cum illis habitare, in cons. lxxv. nu. 16. 156
- 2 Matris confessio multum prodest in probando, an quis sit legitimus,
nec ne, in cons. clxi. nu. 2. 698
- 2 Matris, ac etiam utriusque parentis a seueratio contraria filiationi non
obest illi, qui natus est in domo mariti ex uxore, quae semper uixit, &
stetit cum marito, quominus ille filius legitimus, & naturalis cen-
seatur, in cons. clxi. nu. 1. 699
- 2 Quid, si mater illum minorem post mortem mariti alteri tanquam filium
suum traderet, a quo filius nominatus, & tractatus esset, ibi. nu. 1. 700
- 2 Matris negantis quem esse filium alicuius confessio quando filio pos-
sit obesse, ibi. nu. 19. 700
- 2 Matris, & patris a seueratio contraria non obest filiationi & ingenuita-
ti, in cons. 180. nu. 26. 792
- Et quando fecus, ibi. nu. 27. 792
- 2 Matri, quae non sit de illustri familia, spuris succedit ex testamento, &
ab intestato, in cons. clxiii. nu. 1. 705
- Secus est in incestuoso, & nato ex coitu adulterino, & accusabili, ibi.
nu. 1. 6. & 23. p. ead. cum seq. 705
- 3 Mater contra filium in causa criminali non deponit, in consil. exciui.
nume. 18. 546
- 1 Et quando in causa filii sit reus idoneus, & quando non, in consilio
34. nume. 2. 108
- 2 Matris familiam, agnationem, & consanguinitatem non sequuntur fi-
lius, & filia, sed patris, in cons. 83. nu. 10. 354
- 2 Ad matris hereditatem non aditam quo iure haeres filii admitti pos-
sit, in cons. 25. nu. 25. 113
- 2 Materna bona, & legitima ex quibus bonis deducantur, in consilio li.
nume. 23. 203
- 2 Materna bona a patre alienata filius recte euincit, si se ab hereditate
patris abstineat, in cons. lxi. nu. 28. 209
- 2 Quid, si hereditatem patris cum beneficio legis, & inuentarii adiun-
get, ibi. nu. 19. 202
- 2 De matris bonis an pater in suo testamento ad praeiudicium filiorum
disponere possit, in cons. li. nu. 19. 202
- 2 Maternorum bonorum reservatio facta filiis, uiuente patre, intelligi-
tur solum quoad proprietatem, & non quoad usumfructum, in cons.
clxi. nu. 5. 613
- 2 Contra, si hereditatem paternam renuncient, reservando sibi maternam,
ibi. nu. 18. 615
- 2 Materna hereditas frustra reservatur a filio, seu filia renunciantem ha-
reditati paternae, & renunciendo paternae non censetur maternae re-
nunciantum, in cons. clxi. nu. 7. 623
- 2 Ad materna bona an, & quomodo filia, uel haeres suus agere possit, si
pater aliquid pro dotibus suis reliquit, ut eo relicto contenta esset,
neque bona materna petere posset, in cons. lxxv. nu. 21. 112
- Reliqua de hoc uideas in uer. filia.
- 2 Maternae dotes, uideas in uer. dos.
- 2 Matertera simul cum filiis fororibus ad successionem auunculi regulari-
ter uocatur, in consil. 146. nu. 3. & 8. pag. 644. & in consilio 147.
nume. 14. 647
- 2 Quid, si statutus loci excluderet cognatos propter agnatos, in consil.
147. nu. 4. & 9. 646
- 2 MATRICULA: in matricula notariorum descriptus non gaudet priui-
legio notariatus, nisi notariatus officium exercere solitus sit, in con-
sil. 1. nu. 55. 11
- 2 Matriculandus omnino, & de iure de proximo habetur pro matricula-
to, & comprehenditur in statuto, quod offendens scholarem matri-
culatum certa poena puniatur, in cons. 186. nu. 8. 533
- 3 MATRIMONIUM spirituale, & matrimonium carnale parificantur, in
consil. lxxiii. nu. 12. 53
- 1 Matrimonium absque consensu uero, uel praesumpto non potest dici ue-
re contractum, in cons. 35. nu. 31. 115
- 1 Matrimonium saltem quoad ecclesiam triumphantem non dicitur, nisi
post corporalem coniunctionem perfectam, in cons. xl. nu. 26. 136
- 2 De matrimonio contracto per uerba de praesenti, & non de futuro in-
telligitur, quando sit metio de nuptiis, & de secundis uotis, in cons.
31. num. 2. 140
- 2 Idem, si fiat mentio de consortio, ibi. nu. 3. 140
- 2 Matrimonium re de praesenti contractum significatur per consortium,
ibidem.
- 3 In matrimoniis computatio graduum fit, & seruatur secundum ius ca-
nonicum, in cons. lxxv. nu. 1. & 8. 411
- Et in illis dispositio iuris canonici seruatur, ibi. nu. 8. 412
- 3 Matrimonia debent esse libera ab omni coactione, & poena, & plena
debent securitate gaudere, in cons. clxxv. nu. 1. 474
- Et quomodo hoc procedat, ibi. nu. 22. 475
- 3 In matrimoniis contrahendis poena quando stipulati, & promitti pos-
sit, ibi. nu. 23. 475
- 2 Matrimonium per procuratorem absque speciali, & in diuino mandato
non contrahitur, nec clauula generalis sufficit, in cons. 25. n. 9. 83.
- 1 In matrimonio oculo sensu simultaneus, & liber pro illius substantia re-

Augustini Beroij.

- quiritur, in cons. 5. nu. 13.
- 1 Matrimonium cum muliere aetatis annorum undecim cum debeat
per uerba de praesenti contractum non potest separari, copula
si sequatur, in cons. 33. nu. 16.
- 1 Matrimonium sub conditione honesta, quae non sit contra substantiam
matrimonii, contrahi potest, & ea pendente uires sponsalium
futuro, & non matrimonii habet, in cons. 34. nu. 1.
- Et sequuta copula carnali, uel sequenti uerbis de praesenti abso-
lutione conditionis uim matrimonii puri, & de praesenti habet, in
cons. 35. nu. 7.
- 2 Matrimonii conditio non est mere potestatiua, sed mixta, in cons. 35.
nume. 5.
- 1 Matrimonium solemniter contractum non impeditur per potestatem
nem generalem, & habentem tractum ad futurum ante factum, ad
fil. 35. nu. 4. & 7. ubi id distinguendo declaratur, & num. 5. p. ead. cum
seq.
- 1 Matrimonium publice contractum impeditur per potestatem
neralem ante factam respicientem futurum, & derogaturam ma-
rimonii sequenti etiam uita causa ueliam, si solum uerba de praesenti
matrimonium fiat sequuta, fecus, si ultra uerba etiam carnalis copu-
la sequuta foret, in cons. 35. nu. 7.
- 2 Quid, si ante omnem potestatem, omnemque alium accensum
la amoris, & libidinis partes se carnaliter cognoscere cessarent,
& continuantes in huiusmodi actu fornicario, ad hanc potestatem
nem deuenissent, & postea matrimonium de facto contractum
copula sequatur esset, ibi. nu. 14.
- 1 Matrimonium post potestatem matrimonii aduersariam
que parte receptam, & mutuo consensu factam per uerba genera-
ac futurum respicientia, omnemque adum matrimonii, seu spo-
sitorum praecedentem, de facto publice, & solemniter contractum
ualer, & penitus nullum dicitur, nec a copula sequuta conu-
latur, in cons. 35. nu. 12. & 14.
- Et tanto magis, si potestatio cum iuramento facta fuerit, ibi. nu. 14.
- 1 Matrimonium sequens impeditur per potestatem derogatam
matrimonii, & ad matrimonium de facto contractum
tus ueliam, ibi. nu. 19.
- Et an haec causa merus probari debeat, in cons. 35. nu. 10. 113
- 1 Matrimonium iuris consequitum quando sequuta copula non
pediatur per potestatem mutuum contrariam matrimonii
trahendo, ibi. nu. 35. 113
- 1 Matrimonium quando ex copula subsequuta inferatur, non est
potestatio contraria etiam simultanea, & quando non, ibi.
18. & 22.
- 1 Matrimonium praesumptum inducitur ex copula, licet sponsalia
conditioe contractis facta esset potestatio, quod per substantiam
copulam matrimonium non intelligatur contractum, in consil.
nume. 5. 113
- Et quando hoc uerum sit, ibi. nu. 23.
- 1 Idem & magis, si potestatio haec praecessisset, copulam sequens
matrimonium solemniter, & per uerba de praesenti contractum
dem. nu. 6. 14. 18. & 23. ubi hoc declaratur.
- 1 Matrimonium per simplicem copulam carnalis conatum non
tutur, in cons. 34. nu. 3.
- 1 In matrimonio copula carnalis quos effectus operetur, in consil.
nume. 8. 112
- 1 Matrimonio, quod iure contra actum, seu praesumptum dicitur
praeiudicare non possunt, ibi. nu. 10.
- 1 Matrimonium quando copula subsequens ualidum faciat
mat, & quando non, ibi. nu. 14.
- 1 Pro matrimonio praesumpto in terminis e. is, qui fidem, de
ut quis obtineat, quid probare debeat, in cons. 3. nu. 25.
- 1 Matrimonii effectum operatur copula post sponsalia pendente
tione interueniens, ibi. nu. 27.
- 1 Matrimonii praesumpti effectum semper copula sequens operatur
do ex parte unius tantum, & malitiose consensus defuit, ibi. nu. 27.
- 1 In matrimonio praesumpto non utriusque partis, sed unius tantum
sensus praesumitur, ibi. nu. 34.
- 1 Ad matrimonium perficiendum quomodo consensus ex copula
matur, ibi. nu. 37.
- 1 Matrimonium praesumptum improprie, & secundum quid, non
uerum, nec simpliciter dicitur, quando post sponsalia de
quata fuit simpliciter copula carnalis, licet sit matrimonium
solubile, in cons. xl. nu. 10.
- 1 Matrimonii ueri, & matrimonii praesumpti multiplex differentia
dem. nu. 12.
- 1 Matrimonium praesumptum quoad quos effectus per copulam
sponsalia de futuro subsequatur inducatur, in cons. xl. nu. 10.
- Reliqua de hoc uideas in uer. copula.
- 1 Matrimonium praesumptum contractum censetur, & carnalis
subsequuta praesumitur, quando sponsalia post sponsalia de futuro
tracta ad domum sponsi traducta fuit, in cons. xl. nu. 13.
- 1 Matrimonium praesumptum non dicitur, ubiqueque sponsalia
de futuro clam, & furtiue, item quae esset minor duodecim
domum sponsi traducta fuisset, in cons. xl. nu. 13.
- 1 Matrimonium ex simplici traductione sponsae de futuro ad
si non praesumitur, & quid aliud requiratur, in cons. xl. nu. 13.
- 1 Matrimonium ex uerbis enuntiatis instrumenti inter alios
tractum praesumi quoad quos effectus procedat, in cons. xl. nu. 13.
- 1 In matrimonio putatio dos, & mulier in quibus sit priuilegiu
quibus non, ibi. nu. 14.
- 2 Matrimonium de praesenti, & sponsalia de futuro quidam con-

O 4 Mendi.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- * Mendicantes religiosi quando novas domos ad habitandum acquirere nequeant, ibid. nu. 21. 86
- Reliqua de hoc videas etiam in verb. religiosi.
- 1 Mens qualis fuerit, protestatio praeambula declarat, in consilio 34. nume. 6. 108
- 2 Mens, & voluntas ex eo, quod consuetum est fieri, colligitur, in consilio 35. nu. 26. 113
- 3 Mens praesumpta, & coniectura ex quibus sit elicienda, in consilio 84. nume. 50. 164
- 4 Mens contrahentium ex ipsi rum consuetudine optimè colligitur, ac interpretatur, in consilio xx. nu. 12. 71
- Ex mente contrahentium id esse dicitur, quod ex argumento à contrario sumpto venit, in consilio xli. nu. 28. 627
- 5 Mentem, & rationem legis expressam, & si non est expressa, eam, quae est naturalis, ac naturaliter probari potest, seruare, & à verbis legis recedere debemus, in consilio xli. nu. 16. 135
- 6 Mens legis contra uerba ipsius coniectatur, in consilio xli. nu. 16. ead. 135
- 7 Mens statuentium multum est attendenda, & magis, quam uerborum sonus, in consilio xli. nu. 2. 400
- 8 Mens praesumpta in contractibus, ceterisque hominis dispositionibus magis attenditur, quam uerba, in consilio xciii. nu. 5. 388
- 9 Menti potius, quam uerbis quando standum sit, in consilio xciii. nu. 6. 284
- 10 Mens potius, & effectus, quam uerba attenduntur in conditione adiecta per dictionem cum, & donec, in consilio xciii. nu. 7. 129
- 11 Menti, quae etiam ex coniecturis appareat, ut seruatur, licet offendere & restringere uerba, in consilio xciii. nu. 18. 489
- 12 Mens praesumpta testatoris ex dispositis in testamento, & non ex iis, quae sunt extra, colligi debet, in consilio xciii. nu. 24. 30
- 13 Et in iure accedendi etiam contra regulas iuris multum operatur, ibid. nu. 28. 67
- 14 Mens testatoris debet conuenire naturalibus, & illi, quod magis communiter potest accideri, in consilio xciii. nu. 11. 66
- 15 Mens testatoris potius, quam uerba expressa sunt consideranda, ibidem numer. 18. 67
- 16 Et ea est ante omnia attendenda, in consilio lvi. nu. 27. 227
- 17 Mens testatoris quid legare uoluerit, ex eius consuetudine colligitur, in consilio li. nu. 28. 204
- 18 Mens testatoris in ultimis uoluntatibus, praecipue in fideicommissis praedominatur omnibus, in consilio lxi. nu. 17. 252
- 19 De mente testatoris coniectura ab eo, quod si de hoc cogitasset, uel interrogatus fuisset, idem disposuisset, argumentum est fallax, & quomodo procedat, ibid. nu. 36. 256
- 20 Mens testatoris praesumpta uolentis substitutum non praefertur coniunctio, quae ex dispositis in testamento colligitur, in consilio lxi. nu. 37. 276
- 21 Mens, & uoluntas testatoris defuncti quomodo à lege conseruetur, interpretetur, & imaginetur, in consilio lxi. nu. 8. 279
- 22 Mens testatoris praesumpta maxime ad fauorem suae posteritatis magis attenditur, quam uerba, in consilio lxi. nu. 3. 294
- 23 Menti praesumptae potius, quam uerbis, & contra, quando sit standum, ibid. nu. 9. 295
- 24 Mens praesumpta testatoris ex dispositione iuris communis, & statuti colligi potest, in consilio lxi. nu. 5. 300
- 25 Mens testatoris solum ad casum expressum restringitur per haec uerba, in casu, & casibus praedictis, ut dispositio secundum proprietatem uerborum intelligatur, in consilio lxi. nu. 8. 321
- 26 Mens ex dispositis coniectura in fideicommissis potius attenditur, quam uerba, in consilio lxi. nu. 15. 346
- 27 Mens testatoris multum est consideranda in fideicommissis, in consilio xc. nu. 6. 411
- 28 Mens praesumpta in fideicommissis, aut alia materia onerosa solum ex dispositis colligitur, neque satis est, disponentem uoluisse, in consilio 84. num. 48. 364
- 29 Mens tacita testatoris, aut alterius disponentis quomodo colligatur, in consilio xcix. nu. 3. 427
- 30 Mentem testatoris, aut disponentis colligi ex eo, quod interrogatus idem disposuisset, declaratur, & limitatur, ibid. nu. 13. 530
- 31 Mens testatoris non attenditur, ubi clara illius uerba habemus, in consilio xcvi. nu. 1. 420
- Nisi in contrarium de mente testatoris expresse appareat, ibi. n. 21. 423
- 32 Mens testatoris in ultimis uoluntatibus etiam uerbis illius praeponebat, in consilio ciii. nu. 18. 450
- 33 In mente testatoris coniecturanda attenditur successio testatoris, & non grauati, in consilio xcii. nu. 28. 491
- 34 Mens testatoris praesumpta, quod uoluerit appellatione filiorum in conditione solum masculos contineri, quomodo colligatur, in consilio 123. nu. 6. usque ad nu. 11. p. 494. & in consilio 118. nu. 2. 524
- 35 Et quid appellatione liberorum, in consilio xciii. nu. 11. & 13. 504
- 36 Mens testatoris ex subsequentibus colligitur, in consilio xciii. nu. 8. 495
- 37 Et ex dignitate, charitate, & necessitudine colligitur, in consilio xcvi. nume. 20. 519
- 38 Mens testatoris praesumpta ex dispositis in testamento colligitur, in consilio cxix. nu. 19. 532
- 39 Mens testatoris coniectura ex aliis in testamento dispositis colligi debet, in consilio 139. nu. 13. 620
- 40 Ea tantum potest, quantum expressa, ibid. nu. 15. 620
- 41 Mens coniectura testatoris in fideicommissis, substitutionibus, & conditionibus est multum attendenda, in consilio xciii. nu. 11. 495
- 42 Et ab ea rectè arguitur, in consilio xcvi. nu. 3. 514
- 43 Mens testatoris diuersa praesumitur ex diuersitate uerborum, in consilio xciii. nu. 15. 505

- 2 Mens testatoris in fideicommissis, substitutionibus, aliisque illius dispositionibus semper debet attendi, in consilio 123. nu. 4. 524
- 3 Mens, & dispositio dubia testatoris potest ab heredibus declarari, & illorum declarationi est standum, in consilio lvi. nu. 54. 527
- 4 Mentis coniectura excluditur, quando dispositio est intelligenda de interpretanda, ut iacet, & de uerbo ad uerbum, & solum illa interpretatio, ac intelligentia fieri, capique potest quae ex uerborum proprietate colligeretur, in consilio lvi. nu. 63. 527
- 5 Mens tacita, & subaudita non sufficit in correctionibus ad inducendum iuris communis correctionem, sed uerba specialiter expressa necessaria sunt, in consilio xciii. nu. 6. 284
- 6 Ex mente praesumpta, & tacita quando liceat arguere, in consilio xciii. nume. 18. 284
- Mens sana, uideas in uer. sanus.
- 7 Mens a, & tabernae appellatione iura quoque, hoc est, & proprietas nomina debitorum continentur, in consilio cx. nu. 4. 527
- 8 Mens uerba merito facta in dispositione intelligitur de communibus, in consilio 18. nu. 6. 400
- 9 Mentio de aliquo quando dicatur facta gratia taxationis, & non de monitionis, in consilio 131. nu. 13. 527
- 10 Mentio generalis, & indeterminata respectu personarum, & causa non est attendenda, nec est talis, cui sit respondendum, in consilio 16. nume. 16. 49
- 11 Et quando dicatur mentio generalis, & indeterminata, ibi. nu. 17. nu. 26. 49
- 12 Mentio fundatæ super incerta, uaga, obfcura, & indeterminata interpretatione non est respondendum, in consilio cx. nu. 25. 527
- 13 Mentio euidenter falsa, & calumniosa non est danda, nec illi respondendum, in consilio cx. nu. 27. 527
- 14 Mentio super duobus copulatiue data, quorum alterum non est uerum, est nullius effectus, nec attendenda, nec grauat, in consilio 161. nu. 1. 527
- 15 Mentiam importantia uerba ut dicantur iniuriosa, & iniuriarum iure, quid requiratur.
- Et quid de his uerbis conditionaliter, & impersonaliter prolati, in consilio 173. nu. 15. & 16. 494
- 16 Haec uerba, tu mentiris, sunt iniuriosa, & ex eis grauis iniuria inferitur, in consilio 173. nu. 12. 494
- 17 Et quomodo, & quando, ibid. nu. 15. 494
- 18 Etiam si adderetur, saluo honore tuo, in dicto consilio 173. nu. 13. 494
- 19 Mercatoribus boni semper pecuniam solutioni paratam ad omnes creditores uoluntatem habere censetur, in consilio 194. nu. 6. 791
- 20 Mercator seu Campfor pecuniam scholaris penes se habens, an & quid ex exemptione, & combustionem bonorum suorum dicatur liberatus, & periculum sit scholaris creditoris, & quando secus, in consilio 194. nu. 6. 791
- 21 Apud mercatorem magnum, & legalem, & non solum pecuniam suam mutuo recipere pecunia alicuius existens censetur esse ex causa depositi, in consilio xciii. nu. 7. 295
- 22 Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 28. 295
- 23 Mercator ex causa cambii certam pecuniam in loco certo soluentem debet dicitur debitor certae quantitates, & sic generis generalis, ex periculo, casusque fortuito circa bona, & res ipsius committitur non liberatur, etiam si perdidisset omnem pecuniam, quam in illo loco habebat paratam ad soluendum illis, quibus solueretur, in consilio 194. nu. 16. 791
- 24 Mercatori pecunia data, ut illam soluat in alio loco, si casu dormiens reat, debitoris, & non creditoris periculo perit, in consilio 194. nu. 16. 791
- 25 Mercator, cui ab alio mercatore, qui pecuniam ad cambium mercatorum datum est, ut soluat, in alio loco, ad soluendum non obligatur, & cogi potest, nisi mandatum acceptauerit, & illum, cui soluitur, facienda, creditorem creauerit, ibid. nu. 34. & 48. p. 739. 791
- 26 Mercatori quando est data pecunia ad cambium cum aliquo, & lucro, non contractus mutui, uel depositi, sed innominatus contractus, & recambii dicitur, ibid. nu. 37. 791
- 27 Mercatori, seu campfori datum pro remissione pecuniae facienda non dicitur dari ut lucrum, sed ut merces, ibid. nu. 46. 791
- 28 Mercator, seu campfor iussu debitoris mei soluere mihi promittit, debitor meus an, & quando à me liberetur, in consilio 198. nu. 1. 804
- 29 Mercatori debitori tuo mandatum à te factum, ut mihi tuo creditore uat, non adimpletur, nec primam obligationem tuam extinguit, & que delegationem, seu nouationem inducit, sed ante solutionem accipi potest, si mercator mihi non soluerit, sed simpliciter promittit, in consilio 198. nu. 15. 804
- 30 Et quomodo hoc uerum sit, & quando promissio de soluendo sufficit, ibid. nu. 16. usque ad nu. 20. 804
- 31 Inter mercatores uerbum promitto importat promissionem per se, & relationem, & à praesente praesenti factam fuisse, in consilio 198. nu. 1. 804
- 32 Mercatoris stilus, & consuetudo attendi, ac seruari debet, in consilio 7. nume. 7. 49
- 33 Inter mercatores consuetudo est seruanda, in consilio 171. nu. 1. 527
- 34 Mercator, & alii collegium duntaxat, & non uillam, caluatiam, & uitatem facientes possunt solum inter se, & in spectionibus mutuum, artemque suam statuta facere, in consilio vii. nu. 1. 527
- 35 Sed non contra statuta generalia, & ius publicum suae ciuitatis, ibid. nume. 3. 527
- 36 Contra ibid. nu. 10. 527
- 37 Mercatorum statuta quoad spectantia ad eorum iurisdictionem, & in quacunque curia, & a quocunque iudice etiam ecclesiastico seruanda, in dicto consilio vii. nu. 10. 527
- 38 Mercatores etiam de iure communi, & contra statuta generalia

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

...possunt sibi iudicem specialem eligere, & creare, in quem iudicio abique alia superioris confirmatione transferatur, in consil. 11. cad. 11.

...quod requiritur licentia, & confirmatio superioris, ibid. n. 12. 15. cad. 11.

...statuta etiam in non spectantibus ad eorum iurisdictionem, nec contra ius publicum civitatis, & iurisdictionem superioris, in consil. 7. nu. 13. & 34. pag. ead. cum seq.

...quodam ex certa scientia confirmata dicantur, ibidem nu. 14. & 35.

...statutum etiam contra ius superioris ab ipso superiore non quodam iurisdictioni suae praedicantia receptum, & oblatum, sed totum videtur receptum, & confirmatum, in consilio 16. cad. 11.

...iudex in verbo statutum.

...universitas non potest plus iuris transferre, nec maiorem potestatem facienda iudicis habet, quam totus populus, in consilio 307. nu. 7.

...fotio promissio, & conventio simplex habet vim satisfactionis adeo, quod per eam novatio fieri possit, in consilio 198. nu. 11.

...an forma tradatur, quando lex, vel statutum locum per verba prohibita, in consil. 78. nu. 33. & 34. 276.

...loqueretur per prius, & per posterius, ibid. nu. 35. cad. 11.

...proceditur ex bono, & aequo, omittis iuris solennitatem, & in illo apices iuris, ac iura quasdam solennitates requirit, quae utilitatem negotii non respiciunt, non attenduntur, in consilio 274. nu. 13. & 15.

...agitur ex pacto nudo, nec attenditur, an promissio solennitatem stipulationis, & quare, in consilio 87. n. 14. cad. 11.

...debet nec debet utrum publicanorum, in consilio 469. nu. 1.

...lata inter mercatores, & datarios super datio, videas in consilio 542. nu. 5.

...fructus, in consilio 143. nu. 5. 542.

...remissio, videas in uer. remissio.

...dignus est mercede sua, in consilio 155. nu. 4. 451.

...in donatione an, & quando ad illius validitatem sint promissio, in consilio 171. nu. 10. & 11. 207.

...postea simpliciter facta valet, & causa donationis ob merita facta censetur, etiam si in promissio nihil sit de meritis dictum, in consilio 131. nu. 1. 227.

...concessio alicuius rei sit facta, ea in dubio praecedente si concessio alicuius rei sit facta, ea in dubio concessio, & gratia facta propter merita, videas in uerb. concessio, in uerbo. gratia.

...hac uerba quandam consequentiam, & accessionem denotant, in consilio 111. nu. 9. 170.

...mortuo episcopo, non potest auctoritatem in aliam personam ecclesiae interponere, in consilio 171. nu. 8. 95.

...reficiendum contractum an, & quando ex sola reuerentia paterna, vel illorum, sub quorum cura, & potestate, quis debeat, in consilio 49. nu. 8. 209.

...contra quem sententia fuit lata, a non appellando infra decem dies, si infra illos coram honestis personis processum fuit, & iuste, ac legitime tunc etiam post decem dies appellatio, & appellationem prosequitur, in consilio 33. nu. 10. 113.

...qui infra decem dies laudi contra ipsum laud reductionem ad arbitrium boni viri perteret, ibid. nu. 11. 113.

...ad quid inferens talem metum metum, & quando, & quomodo contra eum criminaliter agi possit, in consilio 551. nu. 3.

...per quem a contractu praesertim coram superiore, & consanguineo facti tunc recedi licet, quomodo probati debeat, in consilio 59. n. 25. 206.

...causa in processione derogatoria matrimonii an probari debeat, in consilio 35. nu. 20. 112.

...iure iure annullat matrimonium, in consilio 35. nu. 21. cad. 11.

...omnium bonorum, vel maioris patris aequiparatur morte mortis, & cruciatus corporis, ibid. nu. 19. cad. 11.

...qui in constantem uirum cadere potest, & dolus re ipsa aequiparatur, in consilio 11. nu. 2. 186.

...qui in constantem uirum cadere potest, & per dolum re ipsa promittens, ac renuncians cum iuramento, tenetur iuramentum facere, si potest abque interitu salutis aeternae, nec contravenire potest nisi prius petita, & obtemperat absolutione, ibid. nu. 3.

...qui in constantem uirum caderet, operatur, ut absolutio a iuramento concedatur, parte tamen citata, ibid. nu. 4. & 8. cad. 11.

...reuerentialis, & paterni praesumptio cessat in renunciatione patri a filia facta, & in constitutione dotis a patre filiae datae, vel promissa ob praesentiam, & interuentum consanguineorum, in consilio 49. nu. 27. & 29. 170.

...paternam, in consilio 50. nu. 34. 180.

...praesumptio cessat ex praesentia consanguineorum, in consilio 59. nu. 16. & 17. 205.

...facta non dicuntur facta coram magistratu, & superiore, ibid. nu. 16. & 17. cad. 11.

...salutis omnis cessat in superiore, ac in uiro iustissimo, & integerrimo, in consilio 144. nu. 6. 408.

...infamis bonis uiris longe maior metu mortis esse debet, in consilio 144. nu. 1. 402.

1 Metus minor in muliere, quam in masculo officio, in consilio 48. nu. 8. pag. 165. & in consilio 139. nu. 2. uol. 3. 234.

2 Metus, qui in constantem feminam cadere potest, annullat ipso iure contractum assignationis dotis, aut alium a muliere factum, in consilio 69. nu. 1. 234.

3 Metus ipso iure uincit, quando quis per metum, & vim compulsum in iudicem non suum confert, in consilio 19. nu. 25. 20.

4 Metus poenae uitandae dicitur metus iustus, in consilio 33. nu. 11. 113.

5 Metu poenae uitandae factum non sponte, sed coacte factum dicitur, ibid. nu. 13. cad. 11.

6 Metus poenae a superiore comminatus excusat conductorem non usum re condudat eo modo quo ex contractu tenebatur, & tunc non tenetur ad soluendum pensiones conuentas, immo solutas repetit, in consilio 121. nu. 22. 332.

7 Metus carceris quando actum rescindat, in consilio 171. nu. 8. 688.

8 Metus quis rescindat transactionem, in consilio 169. nu. 26. 730.

9 Ob metum, & vim compulsum illatam ad aliquid faciendum quando quis criminaliter de ui publica, aut de ui priuata tenetur, in consilio 139. nu. 4. 351.

Reliqua de actu facto metu, videas in uerb. actus.

10 Metus, & vim compulsum per actum ex intervallo factum purgatur, in consilio 139. nu. 11. 352.

11 Metus, & solaria quae sint remissio, in consilio 134. nu. 29. 379.

12 Metus quod est ex praescriptione, non potest ex alia causa meum fieri, in consilio 131. nu. 68. 414.

13 De meo, & in meo quis non potest ad libitum suum, me inuito, disponere, non considerata aliter alicuius utilitate, ibid. nu. 98. 417.

14 Milites nostri temporis sub Caesare militantes gaudent privilegio militum, in consilio 124. nu. 13. 561.

15 Miles inuadens possessionem rei alicuius an, & quando a poena libi sit quis in tantum, unde ui, excusetur, in consilio 171. nu. 8. 192.

16 Militum lacerata, & abusa factum non obligat dominum ad poenam, sed solum ad satisfactionem damnorum, & interese, in consilio 76. nu. 92. 326.

17 In milite iuris ignorantia permittitur, & ea potius, quam dolus praesumitur, in consilio 171. nu. 40. 194.

18 Militibus se in armis exercentibus fugere ignominiosum est, in consilio 173. nu. 9. 491.

19 Et iis magis, quam aliis aggressorem uulnerare, & occidere etiam potius, quam fugere licet, ibid. nu. 10. 492.

20 Minutia uerba, videas in dictione uerbum.

21 Minimus in minimo etiam, & modico uerificantur uerba conditionaliter expressa, in consilio 144. nu. 25. 410.

22 Minus tunc, seu cultus fratrum minorum, & prouincialis, seu uicarius generalis fratrum regularium dicitur esse praetatus, in consilio 131. nu. 9. 381.

23 De ministro iuris etiam male custodientis facti quis tenetur, & quando, in consilio 139. nu. 8. & 9. 616.

24 Minister nudus, & nuntius non obligatur ex contractu, sed dominum, pro quo contraxerunt, & promiserunt, obligasse dicuntur, in consilio 139. nu. 11. 752.

25 Et quid ad hoc requiratur, ibid. nu. 6. 753.

26 Minus tunc, seu auxilium praestans ad homicidium etiam scienter, & dolose quomodo puniatur, in consilio 192. nu. 6. & 9. ubi declaratur, pag. 542. cum seq.

27 Minus tunc commissio, & delegatio, videas in uerb. commissio, & in uerb. delegatio.

28 Minor 14. anno abque dispensatione superioris de iure communi ad canoniam ecclesiae cathedralis, & maior septennio ad beneficium simplex non curatur, quod non sit dignitas, citi idoneus, in consilio 7. nu. 3. & 24. pag. 24. cum seq.

29 Quid si beneficium simplex non curatur, & non habens administrationem habeat annexum ordinem sacrum ex privilegio, consuetudine, uel statuto, ibid. nu. 4. & 21. 24.

30 Minor 14. anno nec ad sacros ordines, nec ad sacerdotium potest ordinari, in consilio 7. nu. 5. 24.

31 Minor 14. anno, & maior septennio potest ordinari, ac etiam institui, in consilio 7. nu. 3. 24.

32 Cum minore 14. anno Episcopus ex causa saltem pro una uice etiam si ne consensu patronorum, & multo magis cum eorum consensu potest dispensare, ut possit admitti ad beneficium habens ordinem sacrum, seu sacerdotalem annexum, in consilio 7. nu. 41. 53. & 57. usque ad num. 64. pag. 28. cum seq.

33 Et quae in iusta causa ita dispensandi, ibid. nu. 42. cad. 11.

34 Cum minore 14. anno episcopus non potest in ordine sacro dispensare, in consilio 7. nu. 49. cad. 11.

35 Cum minore si episcopus ad beneficium sacerdotale dispensauit, debet dare uicarium, & administratorem habilem, qui sit sacerdos, & usque ad legitimam aetate promouendi altari inseruiat, in consilio 5. n. 28. 27.

36 Minor semper maiori, & superiori cedit, in consilio 22. nu. 20. 75.

37 Minor quod maiori praefertur, statutum, seu consuetudo non ualet, ibid. nu. 21. cad. 11.

38 Minor pars capituli pro utilitate, & bono monasterii praefertur maiori parti, in consilio 30. nu. 8. 97.

39 Minor, & monasterium aduersus repudiationem hereditatis ob enormem lesionem in integrum restituitur, in consilio 20. nu. 30. 87.

40 Minor, & ecclesia, seu monasterium quoad petendam restitutionem in integrum ratione lesionis aequiparantur, in consilio 16. nu. 30. cad. 11.

41 Minoris bona propter maiorem utilitatem alienari non possunt, in consilio 32. nu. 1. pag. 103. & in consilio 88. nu. 35. pag. 369. & in consilio 183. 183.

183. num. 3.
 Et ex quibus causis possint alienari, ibid. nu. 3.
 1 Minoris fundus sterilis absque iusta causa, & decreto alienari non potest, in conf. 83. nu. 5.
 Et in hoc differt minor ab ecclesia, & quomodo, ibid. nu. 16.
 1 Minoris res difficilius alienatur, quā res ecclesie, in conf. 83. n. 24. § 53.
 1 Minor quomodo sit succursus, quando pretium rei sue alienatæ fuit apud aliquem effectum non soluendo depositum, in consilio xxxii. num. 11.
 2 Minor præceptum simpliciter factum de non alienando non dicitur nudum, sed favore minoris ætatis factum, in consil. xxi. nu. 27.
 2 Idem de prohibitione de non alienando ei simpliciter facta, ibidem num. 28.
 2 Minoris res alienari, & diuidi non potest etiam in casibus aliis à iure permissis, & cum decreto, quando ultra legis prohibitionem concurrat etiam prohibitio testatoris simpliciter alienationem, seu diuisionem prohibentis, in conf. xxi. nu. 30.
 Et quare, ibid. nu. 34.
 2 Et quid, si magna alienandi necessitas immineret, aliæque bona præter prohibita non extarent, ibid. nu. 35.
 2 Minoris rei alienatio ultra decretum superioris pro illius ualiditate fieri debet etiam ex iusta causa à lege approbata, & cum causæ cognitione apud acta, in conf. xxi. nu. 43.
 2 Minor durante pupillari, seu minori ætate, non potest sine expressa licentia tutorum, uel curatorum alienare, in consil. 146. nu. 13.
 1 Minoris res, in qua solum dominium utile habebat, non potest absque iusta causa, & solemnitate à iure in alienatione rerum minoris requisita alienari, in consil. 113. nu. 10.
 1 Minoris rei alienatio, seu obligatio pro forma auctoritatem tutoris, requirit, & illius defectus actum, seu contractum ipso iure nullum redderet, in conf. 124. nu. 18.
 2 Et debet in ipso actu, & non ante, uel post actum interuenire nec licentia, iussusque tutoris sufficere, ibid. nu. 23.
 2 Minoris rem alienandi potestas data in decreto intelligitur, cum alia iuris solemnitate requisita, in consil. exxiii. nu. 21.
 1 Minoris res quod non possit alienari, uel locari, aut aliter obligari, habet locum etiam in re, quam minor cum alio communem haberet, in consil. 134. nu. 4.
 1 Minoris promissio de alienando prohibetur per statutum prohibens alienationem rei minoris, in consil. ciii. nu. 3.
 1 Minor cum iuramento alienans de iure communi non potest à iuramento absolutionem, seu relaxationem petere, nisi ex alienatione esset aliter latus enormiter, ibid. nu. 10.
 2 Nec potest petere habilitationem ab illo ad effectum agendi, & contraueniendi, ibid. nu. 11.
 1 Minorum res nec ulcupi, seu præscribi, nec alienari possunt, in consil. 136.
 1 Minores bona sua alienare absque solemnitate requisita non possunt, siue contrahant cum maioribus, siue plures minores inter se contrahant, in consil. 179. nu. 3.
 1 Minorum domus paterna non debet alienari, quando alia bona mobilia supersunt, in consil. 182. nu. 6.
 3 Minor non potest res suas alienare, nisi cum certa solemnitate, & in certis casibus, & aliter alienando nec dominium, nec possessionem transferat, in consil. 48. nu. 14.
 Reliqua de alienatione rerum minoris, uideas in uerb. alienare, & alienatio.
 1 In minorum contractibus quare statuta uelint debere interuenire iudicem, consanguineos, & similes, in consil. 50. nu. 35.
 1 Minor expressè cum iuramento renuncians beneficio minoris ætatis, & enormissima læsionis, & iurans nullo modo contrauenire, nullam sibi relinquit uiam contraueniendi iuramento suo, nec est illi absolutio à iuramento concedenda, in consil. 50. nu. 43.
 1 Et cum iuramento renuncians minori ætati, eiusque beneficio habetur pro maiore, ibid. nu. 49.
 2 Minoris iuramentum in uenditione ab eo facta, in qua ultra dimidiam iusti pretii læsus fuerit, quid operetur, in consil. xxi. nu. 52. § 5.
 1 Minoris iuramentum de non contraueniendo an, & quando operetur, ut minor non possit aliqua ratione contrauenire, & quando secus, ibid. num. 55.
 2 Minoris iuramentum generale de non contraueniendo ratione minoris ætatis, nec aliqua alia ratione, uel causa non comprehendit prohibitionem testatoris cum prohibitione legis concurrentem, ibid. nu. 56.
 2 Et quos casus comprehendat, ibid. nu. 60.
 1 Minoris iuramentum confirmat contractum, aliis nullum ex dispositione statuti, & minor iuramentum suum seruare tenetur, quando iurauit non contrauenire ratione minoris ætatis, uel alia quavis ratione, siue statutum loquatur in rem, siue in personam contra Bar. in authen. sacramenta puberum, C. si aduersi. uendit. in consil. ciii. nu. 12.
 1 Minor iurans ad obseruantiam iuramenti tenetur, non obstante statuto disponente, quod minor non admittatur in contractibus ad iurandum, & si quod iuramentum fecerit, illud nullo modo in scriptis redigatur, aliis admittens ad iurandum, & in scriptis redigens certa pœna puniatur, ibid. nu. 25.
 3 Minoris, qui sit maior anno 14. iuramentum consualidat contractum non obstante statuto laicorum, & maxime super re ecclesiastica, in consil. 73. nu. 6.
 1 Minoris contractus non firmatur iuramento, ubicunque statutum non

688

- solum prohibet minorem sine certa solemnitate contrahere, sed etiam prohibet iuramentum præstitum, in consil. 180. nu. 7.
 1 Secus, si solum iuramentum præstitum annullaret, & irritaret, ibid. num. 8.
 1 Minor cum iuramento contrahens, non seruata statuti solemnitate obligatur, etiam si statutum dicat, quod contractus minoris sine certa solemnitate etiam cum iuramento non ualeat, ibid. nu. 14.
 1 Idem etiam si statutum in casu non seruata solemnitate dolus, & fraudem præsumeret, ibid. nu. 15.
 1 Minoris contractus sine solemnitate statuti requiritur consensum propinquorum ualeat, si est illi utilis, in consil. 176. nu. 43.
 1 Minor cum iuramento specialiter super hoc præstito potest remanere statuto requiritur consensum propinquorum in contractibus minorum, ibid. nu. 44.
 1 Minoris contractus etiam iuratum sine certa solemnitate non ualeat, si statutum uelit, statutum inducit peccatum propter periculum, & idem non ualeat, in consil. 180. nu. 19.
 Reliqua de statuto loquente de contractibus minorum, & de iuramento minorum, uideas in uerb. iuratum, & in uerb. iuramentum.
 1 Minores ob causam, & pro remuneratione beneficiorum possunt fructibus, & redditibus etiam ultra summam legitimam absque inuentione donare, in consil. lxi. nu. 25.
 Reliqua de donatione rei minoris, uideas in uerb. donatio.
 1 Minorum responsio, & intimatio cum auctoritate curatoris facienda, alias non nocet minoribus, qui in integrum restitutio, & ximè si sint mulieres, in consil. lxi. nu. 20.
 1 Minoris de iure datur restitutio in integrum in quocunque contrahat ex aliquibus gestis enormiter lædi, in consil. 68. nu. 80.
 1 Minor adeundum hereditatem etiam paternam damnosam simpliciter, ac etiam cum beneficio inuentarii censetur latus, & restitutio restituitur, ibid. nu. 81.
 1 Minor ad obtinendam restitutionem in integrum tenetur læsionem probare, & quomodo, ibid. nu. 82.
 1 Minor aduersus additionem hereditatis factam sine beneficio inuentarii, etiam cum dicto beneficio potest in integrum restitui, & quomodo, in consil. lxxviii. nu. 63.
 2 Minoris ius petende restitutionis in integrum competens ad heredes, quoque illius transit, in consil. 2. nu. 32.
 2 Minor mortuus in minori ætate ante, quam hereditatem adierit, res suas etiam maior potest ad adeundum in integrum restitui, in consil. xxv. nu. 26.
 2 Minor enormiter læsus per restitutionem in integrum succumbit, ibid. nu. 30.
 2 Minor hæres aduersus non confessionem inuentarii restituitur, in consil. 37. nu. 7.
 2 Minor propter enormissimam læsionem etiam post quadragenarium de finitæ minoris ætatis potest quodcumque per restitutionem in integrum contractum suo contrauenire, in consil. 39. nu. 14.
 1 Minor post contractum læsus aliquo casu, & non ex fragilitate, & becillitate ipsius non restituitur, in consil. cxxvi. nu. 66.
 3 Minoribus quando restitutio concedatur ratione ætatis, in consil. cxxi. nu. 3.
 3 Minor an restitui debeat aduersus præscriptionem conuenientem contra defunctum inchoatam, & contra ipsum minorem hæreticam, ratione ignorantie ex clausula illa, si qua mihi iusta causa uidebitur, in consil. cxxi. nu. 3. § 10. & 11. pag. ead. cum seq.
 3 Minori ut detur restitutio aduersus cursum temporis ex clausula generali, si qua mihi iusta causa uidebitur, quid requiratur, in consil. cxxi. nu. 11.
 3 Minor ex solo cursu temporis non dicitur lædi ad effectum restitutionis obtinendæ, ibid.
 3 Et an dici possit latus propter interesse affectionis rerum, quæ sunt suorum maiorum, ut propterea restitutionem in integrum aduersus præscriptionem conuenientem ratione ignorantie petere, & obtinere ualeat, in consil. cxxi. nu. 18.
 3 Minor infra quantum tempus petere debeat restitutionem aduersus cursum temporis conuenientem illi ratione ignorantie ex clausula generali, si qua mihi iusta causa uidebitur, concedendam, ibid. num. 22.
 3 Minor ratione ætatis etiam aduersus præscriptionem longam temporis restituitur, in consil. lvi. nu. 45.
 Et an aduersus præscriptionem quadraginta annorum, ibid. nu. 46.
 3 Minori quando currat, & noceat præscriptio triginta annorum, uel absque spe alicuius restitutionis, & quando secus, ibid. num. 52. & 56.
 3 Quid in præscriptione, quæ cepit currere cum maiore, & continuatur cum maiore fuit finita, in consil. lvi. nu. 53.
 1 Contra minorem etiam pupillum finitæ potest præscriptio conuenientis contra defunctum inchoata absque spe restitutionis in integrum ratione minoris ætatis, sed non ratione ignorantie, & clausula illa, si qua mihi iusta causa uidebitur, in consil. cxxviii. nu. 1.
 3 Minores aduersus præscriptionem restituntur, in consil. 2. nu. 48.
 Et quando hoc fit uerum, ibid. nu. 48.
 Contra minorem an, & quando præscriptio contra defunctum inchoata finitur, & quando non, uideas in uerb. præscriptio.
 1 Minor hæres emphyteote aduersus lapsum biepti, uel commisi ad soluendum canonem ratione ignorantie ex clausula illa, si qua mihi iusta causa uidebitur, restituitur, & quare, in consil. cxxviii. nu. 2.
 3 Minor hæres ratione ignorantie debet ex clausula, si qua mihi iusta causa uidebitur, restitui, in consil. cxxviii. nu. 2.

[illegible]

1 Minor potest à maiore etiam absque decreto ad diuisionem prouocari, ibid. nu. 10. 29
Sed non à minore, ibid. nu. 36. & 49. pag. 94. cum seq. 29
2 Minor quod possit ex iusta causa ad diuisionem prouocare, quomodo procedat, in conf. 21. nu. 37. 94
3 Minori fit à tellatore facta fit prohibitio de diuidendo, 'ea operatur, ut minor etiam cum iuramento diuidens possit diuisioni contrarietate, & quomodo, in conf. 22. nu. 8. 96
1 Minoris res absque decreto iudicis in emphyteosim locari non potest in conf. 124. nu. 17. 497
1 Minoris rem, quæ fit communis cum eius tutore, uel curatore, non potest negotiorum gestor, & tutor, uel curator etiam patet ad septennium locare non leuata forma statuti disponentes, quod tutores, & curatores non possint res illorum, quorum negotia gerunt, ultra triennium locare, nisi certa forma feruatur, alias locatio quoad partem minoris ipso iure non ualeat, in conf. 114. nu. 1. & 3. 518
1 Minor de iure communi potest cum iuramento non solum locare, & promissionem de uendendo facere, sed etiam uendere, & donare, & ratione sui iuramenti alienationem obseruare teneatur, in consilio clauis nu. 8. 581
1 Minor rem à se emptam non potest dare pignori uenditori absque decreto, & solemnitate iuris, nisi iuramentum adhibuisset, ibidem, num. 19. 582
Et quando hoc procedat, ibid. nu. 20. ead.
1 Minoris promissio de retrouendendo uenditori rem ab eo emptam facta sine solemnitate statuti prohibens uenditionem, & alienationem rei minoris absque certa solemnitate effi ipso iure nulla, ibidem num. 1. 580
1 Quid, si facta esset promissio cum iuramento, & statutum reprobaret iuramentum, & prohiberet sub pœna iuramentum minori præstari, illoque aduersum minorem uti, ibid. nu. 3. 19. & 21. p. 581. cum seq. 580
3 Minor non potest hereditatem adire sine solemnitate à iure, uel statuti requisiti, in conf. 47. nu. 34. 156
1 Minores, & similes ob non solutionem canonis à iure emphyteotico non cadunt, etiam si rem esse emphyteoticam scirent, in confil. 49. num. 10. 162
3 Minor quomodo possit habere ratum id, quod eius nomine est gestum in conf. 47. nu. 35. 156
1 Minoris ratificatio tacita non conualidat, ut cum solemnitate requisita factus dies possit, in conf. 134. nu. 5. 518
2 Minor masculus anno. 10. & femina minor anno. 18. suæ ætatis ueniam non rectè impetrat, in conf. 22. nu. 40. 94
1 Minor femina timore, & reuerentia patris contrahens etiam cum iuramento, & ex eo contracti decreta potest, saltem impetrata abolitione à iuramento, contrarietate, in conf. 30. nu. 22. 178
1 Minoris contractus, uideas in uerbo contractus. 178
2 Minoris consilium fragile est, & infirmum, multorumque infideliis, & captiuis exposuimus, in conf. 21. nu. 27. 93
2 Minor, contra quem principaliter non agitur, satis defensus dicitur, si ad defendendum illum coniuncta persona compareat, & legitime hoc in calu comparuisset ad ualiditatem iudicii dicitur, quando minor non erat citandus, in conf. 30. nu. 24. 137
3 Minor cum auctoritate curatoris dari specialiter ad certam causam potest facere procuratorem quoad illam causam tantum, & non ultra, in conf. 23. nu. 3. 79
3 Minori si datus fit curator, ut eius auctoritate possit constituere quoddam certos procuratores specialiter, & expressè ad omnes causas cum pleno mandato in forma &c. potest tunc minor auctoritate huius curatoris illos procuratores cum libera, & cum potestate substituere constituere, in conf. 23. nu. 7. & 13. 80
3 Pro minore curator generalis ad omnes causas, & lites est sufficiens ad comparandum coram quouunque iudice, in conf. cii. nu. 19. 303
Reliqua uideas in uerb. curator. 303
3 Contra minorem iudicium factum, quando fit nullum, licet in ealiquis ut procurator minoris comparuerit, in conf. 75. nu. 24. 246
De iententia lata contra minorem, uideas in uerb. sententia. 246
1 Minorem le esse quando non per testes, nec per instrumenta probare possit, isque le maiorem esse iurauit, in conf. 180. nu. 5. 682
3 Minor annus 25 domum præbens ad delictum committendum an, & quando eadem pœna cum delinquente puniatur, in consil. 193. nu. me. 1. & 15. pag. 542. cum seq. 682
3 Minor etiam impubes pubertati proximis an, & quando, & quomodo ob delictum puniatur, ibid. nu. 21. 545
1 Minori iura subueniunt etiam in delictis, quomodo, in confil. 173. num. 37. 495
3 Minor aras minuit pœnam, in conf. 192. nu. 7. 542
Et an, & quando id fieri uerum, ibid. nu. 20. 544
Reliqua de minori aras, uideas in uerb. aras. 544
3 In minore locum non habet pœna, & dispositio l. si quis maior, C. de transac. in conf. lvi. nu. 12. 150
Minoris confessio, uideas in uerb. confessio. 150
3 Minorem summam inesse maiori an in dictis testium procedat, in confil. 99. nu. 1. pag. 301. & in conf. cv. nu. 6. 315
2 Minor summa an infit in maiori ad effectum, ut iudicium super minore ualeat, quando iudex solum super certa summa procedere potest, & super maiori fuit processum, in conf. cv. nu. 7. ead.
3 Minor summam non inest in maiori, quando agitur de forma mandati, uel alterius actus, ibid. nu. 8. ead.
1 MINVS : Minori concessio in mandatis, & concessionibus non censetur etiam maius concessum, immò nec contra, in confil. 175. nu. 19. 718
2 De 2

Index Confiliorum

Augustini Beroij.

- De minori ad maius argumentum affirmatiue non procedit, ibidem nume. 30. 760
- Miserationis causa si fiat concessio, gratia, uel priuilegium, uideas in unoquoque uerbo. 242
- Miserabilis persona quando dicatur pupilli, & illis ut talibus subueniatur, in conf. 64. nu. 20. 242
- Miserordia, & uenia dignum est peccatum multitudinis, & uniuersitatis, in conf. cxi. nu. 7. 601
- Missas solemnes in prapris festiuitatibus, absente episcopo, celebrare archiepiscopus, & non ad archidiaconum de iure communi spectat, in conf. 22. nu. 1. 73
- Missas solemnes celebrandi officium est per episcopum, ac etiam illo inferiorem delegabile, in conf. xxi. nu. 15. 74
- In missis solemnibus celebrandis archidiaconus, si etiam est presbyter, prefertur archiepiscopo, in conf. xxi. nu. 31. 76
- Missio in possessionem si nulla fuit, quomodo peti debeat confirmari, remissio, in conf. lvi. nu. 1. 122
- Missio in possessionem inualida petita ex aliis deductis confirmari est confirmanda, in conf. x. nu. 7. 29
- Missio in possessionem, & captura a pari procedunt, & de uno ad aliud recte arguitur, ibid. nu. 8. ead.
- Missio in possessionem, & teneta cedi potest, in conf. 187. nu. 34. 699
- Et quomodo, ibid. nu. 35. ead.
- Missio in possessionem bonorum debitoris si petatur, postquam debitor fuit captus, admitti debet, & quare, in conf. 38. nu. 15. 123
- Ad missionem in possessionem bonorum successus deueniri potest, si excommunicatus in contumacia perseueret, ibid. nu. 19. 324
- Missio in possessionem, & illius apprehensio fieri non potest absque citatione illorum, qui possident, in conf. lvi. nu. 20. 173
- Missio in possessionem bonorum extra territorium iudicis positum potest a iudice ratione personarum subiectarum pronuntiari faciendae, in conf. cii. nu. 21. 308
- Missio in possessionem facta ex beneficio l. fin. C. de edic. diui. Ad. toll. petitur reuocari per officium iudicis summari, nec tunc dicitur in tenetari aliquod possessionem, sed est quoddam iudicium summarium, & extraordinarium, in conf. lxx. nu. 1. 231
- Missio in possessionem bonorum ex remedio d. l. fin. impeditur per habentem ius, siue titulum a testatore, uel ab herede, & an possessio haberi debeat, in conf. 60. nu. 4. 234
- Et quomodo impediatur a possidente allegante similem titulum, in conf. 176. nu. 50. 772
- Ea sit non solum ad bona allodialia, & patrimonialia, sed etiam emphyteotica, & feudalia, in quibus etiam ex natura inuestitura succedere non potest, ibid. nu. 51. ead.
- Et ea quando citationem alterius requirat, & quando non, in confilio 89. num. 9. 385
- Reliqua de hoc uideas etiam in uerb. remedium.
- Missus in tenentem auctoritate iudicis solo animo retinet ius adeptum ex illa teneta, & quomodo illud amittat, in conf. cii. nu. 24. 309
- Reliqua de his omnibus uideas etiam in uerb. teneta, & in uerb. immissio.
- Mixtus casus non comprehenditur in iuribus odiosis, correctoriis, & exorbitantibus loquentibus in casu simplici, in conf. clx. numer. 23. 692
- Nec in dispositione loquente de casu simplici in materia restringibili, odiosa, & correctoria, in conf. clx. nu. 35. 173
- Nec in statuto exorbitanti, & correctorio loquente de casu simplici, ibi.
- Mixtus casus sub simplici non comprehenditur in odiosis, pœnalibus, & exorbitantibus, in conf. 173. nu. 39. 647
- Nec in dispositione loquente de casu simplici in exorbitantibus, in conf. lvii. nu. 60. 198
- Nec quando uerba debent intelligi, prout iacent, & non sunt cauillanda, ibid. nu. 61. ead.
- Mixtus casus non comprehensus sub statuto loquente de casu simplici dicitur omittitur, & remanet sub dispositione iuris communis, in conf. clxii. nu. 46. 575
- Mixtus casus quando sub simplici, de cuius natura magis participaret comprehendatur, & quando non, in conf. clxii. nu. 59. 577
- Mixtus casus quandoque comprehenditur in statuto loquente de casu simplici, ibid. nu. 17. 573
- Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 59. 577
- Reliqua uideas in uerb. casus.
- Mixtum quandoque aliquid reperitur ex diuersis speciebus certam per se naturam, seu determinationem non habens, & licet quandoque unius, & quandoque alterius ex speciebus, ex quibus componitur, naturam recipiat, non tamen de illarum aliqua esse dicitur, in conf. lxx. nu. 3. 473
- Et quomodo denominabitur, ibid. nu. 4. 603
- Mixtum, & simplex inter se specie differunt, in conf. cxx. nu. 17. 603
- Mixta causa, uideas in uerb. causa.
- Mobilis, & mobilia sunt nomina appellatiua collectiua, in conf. xliiii. nu. 8. 182
- Mobilia bona personarum coherere, & non territorio, & in confiscatione bonorum ueniunt, in conf. clv. nu. 5. 675
- Et quomodo in loco non esse dicantur, & quomodo in loco sint, loco que diuidantur, ibid. nu. 30. 677
- Ve de mobilibus rebus, iudicatur de actionibus ad aliquid mobile competentibus, ibid. nu. 6. 675
- Mobilia pro immobilibus haberi in pluribus casibus iura admittunt, in conf. 38. nu. 7. 125

- Mobilium omnium, & quorumcumque, quae domi erunt, legatum non comprehendit chirographa, seu calendario, nec nomina debitorum in illis contenta, nisi fuerint expressè relicta, in confilio xliiii. nu. 1. & 4.
- Quod declaratur, ibid. nu. 30.
- A mobilibus pro debiti satisfactione prius inchoandum esse, quando immobilis debitoris deueniatur, quando, & quomodo procedatur, in conf. 38. nu. 33.
- Quid, si bona essent expressè creditori hypotheca, ibid. nu. 34.
- A mobilibus incipere non tenetur creditor actione hypothecaria, sed ad immobilia statim agere potest, ibid. nu. 34.
- Modica non consideratur, in conf. xli. nu. 38.
- Modicum non consideratur in iis, que contra ius commune, & contra lare conceduntur, ibid. nu. 39.
- In modico etiam, & minimo uerificantur uerba conditionalia, & premissa, in conf. clxiii. nu. 25.
- Modicum tempus dicitur arbitrio iudicis secundum temporis qualitatem, in conf. clx. nu. 8.
- Modicitas, & magnitudo quomodo consideretur, in conf. clx. nu. 11.
- Modus, & conditio potestariua negatiua in quo acquiritur, in conf. 127. nu. 5.
- Modus, & conditio relicta adscripta quomodo acquiritur, in conf. 127. nu. 16.
- Modus quomodo a conditione dignoscatur, in conf. clxiii. nu. 2.
- Modus potius, quam conditio in dubio presumi debet, ibid. nu. 11.
- Modus importatur per dictionem dummodo, in conf. lvi. nu. 26.
- Et per dictionem pro, in conf. 22. nu. 75.
- Et per illa uerba dummodo, quae suspendunt dispositionem, donec implendo modum fuerit satisfactum, in conf. lxx. nu. 15.
- Modus quando importetur, & quomodo sit adimplendus, & in quo casibus, in conf. 27. nu. 4.
- Modus importatur, quando per dictionem ad adiectum aliquod per se notatum explicandum, in conf. 28. nu. 11.
- Modus, & conditio quando importetur per uerba, que regulantur, in conf. 30. nu. 6.
- Modus est, & non conditio, quando etiam post euoluendum statum aliquid est per honoratum explicandum, ibid. nu. 11. ead.
- Modus, & non conditio apponitur, quando dispositio per se habet quid adiungitur per uerba etiam futuri temporis, in conf. 30. nu. 5.
- Modus quando importetur per uerba ita tamen, & quando conditio, in conf. clxiii. nu. 2.
- Modi effectus, & natura, in conf. lvi. nu. 7.
- Modus quando importet causam impulsuam, & quando causam trahelem, in conf. 22. nu. 76.
- Pro modo adiecto in fauorem etiam alterius, quam legatarii, quandoque legatum minuitur, & quandoque augetur, ibid. nu. 77.
- Ex modo, seu ex causa legato apposta etiam in fauorem legatarii, legatum augeatur, ibid. nu. 79.
- Modus respiciens utilitatem non legatarii, sed alterius, adimpletur per cautionem de adimplendo, in conf. 28. nu. 18.
- Modus totus, & non pro parte adimpleri debet ad consequentiam, in conf. 30. nu. 16.
- Modus legatus adscriptus pro conditione obsequatur, ibid. nu. 18.
- Modus, sub quo emptio rei facta fuit, seruari debet, in conf. 27. nu. 30.
- Modi implementum ad heredes actiue, & passiuè transeat potestatis, & quomodo conditionis, in conf. 28. nu. 32.
- Modus impossibilis legato adiectus legatum uiciat, nisi esse modum de natura, uel de iure, in conf. 28. numer. 12. & 13. & 14. & 15. & 16. cum sequen.
- Modi, uel oneris impossibilitas legato non uiciat, quando modum, uel onus aliunde, quam ex ipso legato sunt adimplenda, ibid. nu. 46.
- Modo adiecto legato si adiecta sit una persona, & legatum sit adscriptum, legatum huic & illi id, quod in modo continetur, ibid. nu. 55.
- Sub modo relicto debetur statim, secus in relicto sub conditione, in conf. 28. nu. 8.
- Modale relictum peti, & obtineri non potest, ante praestitam cautionem eo modo, quo de implendo modum cauere debet, in conf. 28. nu. 13.
- Modus actionem, & obligationem non impedit, ibid. nu. 11.
- Modus expressus non attenditur, ubi effectus consideratur, in conf. clxiii. nu. 17.
- Modus dispositionis adiectus non facit quem cadere in potestatem, si fuerit in mora implendi modum constitutus, & melioratus, in conf. clxiii. nu. 3.
- Modus, potentia, & uoluntas ad perfectionem cuiuslibet adiecti, in conf. 173. nu. 26.
- Modum excedere quando liceat offenso in offendendo, in conf. 173. nu. 5.
- Reliqua de excedente modum defensionis, uideas in uerb. excessus, & in uerb. defendere, & defensio.
- Molendina quando ueniunt in concessione castri, uel ciuitatis, in conf. 51. nu. 4. pag. 99. & in conf. 176. nume. 8. & 10.
- Molendinum iuxta canale faciendi potestate concessa, per se tantum longe a canali fieri possit, in conf. 144. nu. 16.
- Molendinum, per quod lucrum alterius molendini, quod quomodo

Index Confiliorum

Augustini Beroij.

1. *Monacho relicto ante translationem sui ad aliam religionem acquiritur primo monasterio, ibid. nu. 8.*
 2. *Monachi de monasterio exeuntes solum ea, quæ secum portauerunt, repetere possunt, ibid. nu. 17.*
 1. *Monachus translatus ad aliud monasterium, & prior conuentualis, existens cui prioratu durante, acquiritur, in conf. 26. nu. 16.*
 1. *Monachus est monasterio etiam cum licentia egressus, & agros non receptus à monasterio, nec ab eo alimenta habens, si post conualescentiam in seculo permanens aliquid acquiritur, deinde aliam religionem sit ingressus, cui per eum acquisita debeantur, ibid. nu. 14.*
 1. *Monachus de licentia superioris, uel sedis apostolicæ extra monasterium manens absque eo, quod ad aliud monasterium, seu ad aliam ecclesiam secularem, uel prælatum legitime translatus fuerit, adhuc monachus remanet, & obligatus monasterio, in quo fuit professus, in conf. xxvi. nu. 1.*
 1. *Et illi monasterio, in quo fuit professus, interim acquiritur, ibidem numer. 2. & 11.*
 1. *Monachus sine licentia à monasterio egressus, & vagabundus, uel aliud monasterium clandestinè ingressus potest à primo monasterio, in quo fuit professus, cum omnibus bonis illi, uel illius contemplatione acquisitis uendicari, in conf. 26. nu. 4.*
 1. *Et si illum uendicare negligeret, cui debeantur per eum acquisita, ibid. nu. 5.*
 1. *Monachus putatiuus unius monasterii ab alio monasterio possessus cui monasterio acquiritur, remissus, in conf. xxvi. nu. 6.*
 1. *Monachus de licentia superioris, uel papæ exiens monasterium, & aliud ingressus, uel ad aliam ecclesiam regularem, seu prælatum habentem administrationem ecclesiasticam, uel spirituales legitime translatus cui acquiritur, ibid. nu. 8. & 15. pag. 85. cum seq.*
 1. *Et quid, si acquiritur ante translationem ad aliam religionem, ibidem num. 10. & 13.*
 1. *Quid, si postquam translatus esse desierit, ibid. nu. 17.*
 1. *Quid, si fuerit ad canonicatum promotus, ibid. nu. 18.*
 1. *Monachus creatus à Papa Cardinalis an desinat esse monachus, & cui acquiritur, in conf. 26. nu. 7. & 8.*
 1. *Monachus ad episcopatum translatus quid episcopatus, & quid monasterio acquiritur, ibid. nu. 11. & 12.*
 2. *Monachus factus episcopus sit de filio pater, & à iugo regulæ liberatur, in conf. clxiii. nu. 9.*
 1. *Monachus factus episcopus an proprium habere possit, & differat à simplicis monacho, in conf. xvi. nu. 8. & 10.*
 1. *Et si postea episcopatus renuntiauerit, quomodo, & secundum quam regulam, & cui subditus uiuere debeat, ibid. nu. 9.*
 1. *Monachus factus episcopus quoad multa desinit esse monachus sui monasterii, à potestate sui abbatis liberatur, & capax fit aliquorum, quorum simplex monachus est incapax, ibid. nu. 12.*
 1. *Monacho facto episcopo pensio dimidiam redditum non excedens, potest ex causa auctoritate apostolica etiam super ecclesia cathedrali referuari, ibid. nu. 1.*
 Et quo iure, ibid. nu. 13.
 1. *Monachatus episcopatus qualitas adiecta potius augeat, quam minuat, & quid operetur, in conf. xvi. nu. 17.*
 1. *Monachus ad clericales ordines promotus, cui de ecclesia curata prouisum fuit, ad fabricam ecclesiæ de tertia parte pro fabrica deputata tenetur, in conf. 3. nu. 14.*
 1. *Monacho simplici abbas potest super bonis, & redditibus monasterii certam pensionem concedere, & quomodo, in conf. xvi. nu. 3.*
 Et si ea fuerit à papa ad uitam monachi confirmata, efficitur quoad abbatem irrevocabilis, ibid. nu. 4.
 1. *Monachus etiam simplex potest ex prouisione papæ super quibuscunque ecclesiis etiam cathedralibus habere pensionem quoad usum, & administrationem, etiam, inuito abbate, ibid. nu. 5. ead.*
 1. *Monacho simpliciter pensio à papa concessa quomodo in dubio intelligatur concessa, ibid. nu. 6.*
 1. *Monacho ex dispensatione papæ prouideri potest de beneficio, & ecclesia etiam curata, cuius redditus facit sibi suos iure ecclesiæ, in conf. 1. 6. nu. 11.*
 1. *Monachus, seu clericus non potest in feudo succedere, & feudum, quod ante monachatum, seu clericatum habebat, domino aperitur, ibidem num. 14.*
 1. *Quid, si feudum sit tale, cui possit per alium inferuari, ibid. nu. 15. ead.*
 1. *Quid, si ex gratia papæ illud sibi retinere concessum esset, ibid. nu. 16. ead.*
 1. *Monachus de iure communi potest absque dispensatione ex sola institutione habentis potestatem instituendi curam animarum populi in ecclesia exercere, in conf. 24. nu. 18.*
 1. *Quid si in illa ecclesia habitaret congregatio monachorum, ibidem num. 29.*
 1. *Monachi priuati prioratibus, prælaturis, & aliis officiis, quæ possidebant, an restitutionem petere possint, in conf. 30. num. 2. & 14. pag. 97. cum seq.*
 1. *Monachi denunciantes suum abbatem, & superiorem, ac instante super correctione, & reformatione ordinis tam in capite, quam in membris non possunt per abbatem denunciatum priuari, aut aliter puniri, si iam negotium super dicta correctione, & reformatione sit coepum, & priuari restituendi sunt ex officio papæ, & penæ contra illos late relaxandæ, in conf. 29. nu. 5.*
 Et quando negotium dicatur coepum, ibid. nu. 13.
 1. *Monachi denunciantes abbatem, & suum superiorem, ac instantes super correctione, & reformatione, si expensæ, illisque necessariae ab abbate denegarentur, possunt propria auctoritate, inuito abbate, de bonis*

2. *Monacho relicto ante translationem sui ad aliam religionem acquiritur primo monasterio, ibid. nu. 8.*
 2. *Monachi de monasterio exeuntes solum ea, quæ secum portauerunt, repetere possunt, ibid. nu. 17.*
 1. *Monachus translatus ad aliud monasterium, & prior conuentualis, existens cui prioratu durante, acquiritur, in conf. 26. nu. 16.*
 1. *Monachus est monasterio etiam cum licentia egressus, & agros non receptus à monasterio, nec ab eo alimenta habens, si post conualescentiam in seculo permanens aliquid acquiritur, deinde aliam religionem sit ingressus, cui per eum acquisita debeantur, ibid. nu. 14.*
 1. *Monachus de licentia superioris, uel sedis apostolicæ extra monasterium manens absque eo, quod ad aliud monasterium, seu ad aliam ecclesiam secularem, uel prælatum legitime translatus fuerit, adhuc monachus remanet, & obligatus monasterio, in quo fuit professus, in conf. xxvi. nu. 1.*
 1. *Et illi monasterio, in quo fuit professus, interim acquiritur, ibidem numer. 2. & 11.*
 1. *Monachus sine licentia à monasterio egressus, & vagabundus, uel aliud monasterium clandestinè ingressus potest à primo monasterio, in quo fuit professus, cum omnibus bonis illi, uel illius contemplatione acquisitis uendicari, in conf. 26. nu. 4.*
 1. *Et si illum uendicare negligeret, cui debeantur per eum acquisita, ibid. nu. 5.*
 1. *Monachus putatiuus unius monasterii ab alio monasterio possessus cui monasterio acquiritur, remissus, in conf. xxvi. nu. 6.*
 1. *Monachus de licentia superioris, uel papæ exiens monasterium, & aliud ingressus, uel ad aliam ecclesiam regularem, seu prælatum habentem administrationem ecclesiasticam, uel spirituales legitime translatus cui acquiritur, ibid. nu. 8. & 15. pag. 85. cum seq.*
 1. *Et quid, si acquiritur ante translationem ad aliam religionem, ibidem num. 10. & 13.*
 1. *Quid, si postquam translatus esse desierit, ibid. nu. 17.*
 1. *Quid, si fuerit ad canonicatum promotus, ibid. nu. 18.*
 1. *Monachus creatus à Papa Cardinalis an desinat esse monachus, & cui acquiritur, in conf. 26. nu. 7. & 8.*
 1. *Monachus ad episcopatum translatus quid episcopatus, & quid monasterio acquiritur, ibid. nu. 11. & 12.*
 2. *Monachus factus episcopus sit de filio pater, & à iugo regulæ liberatur, in conf. clxiii. nu. 9.*
 1. *Monachus factus episcopus an proprium habere possit, & differat à simplicis monacho, in conf. xvi. nu. 8. & 10.*
 1. *Et si postea episcopatus renuntiauerit, quomodo, & secundum quam regulam, & cui subditus uiuere debeat, ibid. nu. 9.*
 1. *Monachus factus episcopus quoad multa desinit esse monachus sui monasterii, à potestate sui abbatis liberatur, & capax fit aliquorum, quorum simplex monachus est incapax, ibid. nu. 12.*
 1. *Monacho facto episcopo pensio dimidiam redditum non excedens, potest ex causa auctoritate apostolica etiam super ecclesia cathedrali referuari, ibid. nu. 1.*
 Et quo iure, ibid. nu. 13.
 1. *Monachatus episcopatus qualitas adiecta potius augeat, quam minuat, & quid operetur, in conf. xvi. nu. 17.*
 1. *Monachus ad clericales ordines promotus, cui de ecclesia curata prouisum fuit, ad fabricam ecclesiæ de tertia parte pro fabrica deputata tenetur, in conf. 3. nu. 14.*
 1. *Monacho simplici abbas potest super bonis, & redditibus monasterii certam pensionem concedere, & quomodo, in conf. xvi. nu. 3.*
 Et si ea fuerit à papa ad uitam monachi confirmata, efficitur quoad abbatem irrevocabilis, ibid. nu. 4.
 1. *Monachus etiam simplex potest ex prouisione papæ super quibuscunque ecclesiis etiam cathedralibus habere pensionem quoad usum, & administrationem, etiam, inuito abbate, ibid. nu. 5. ead.*
 1. *Monacho simpliciter pensio à papa concessa quomodo in dubio intelligatur concessa, ibid. nu. 6.*
 1. *Monacho ex dispensatione papæ prouideri potest de beneficio, & ecclesia etiam curata, cuius redditus facit sibi suos iure ecclesiæ, in conf. 1. 6. nu. 11.*
 1. *Monachus, seu clericus non potest in feudo succedere, & feudum, quod ante monachatum, seu clericatum habebat, domino aperitur, ibidem num. 14.*
 1. *Quid, si feudum sit tale, cui possit per alium inferuari, ibid. nu. 15. ead.*
 1. *Quid, si ex gratia papæ illud sibi retinere concessum esset, ibid. nu. 16. ead.*
 1. *Monachus de iure communi potest absque dispensatione ex sola institutione habentis potestatem instituendi curam animarum populi in ecclesia exercere, in conf. 24. nu. 18.*
 1. *Quid si in illa ecclesia habitaret congregatio monachorum, ibidem num. 29.*
 1. *Monachi priuati prioratibus, prælaturis, & aliis officiis, quæ possidebant, an restitutionem petere possint, in conf. 30. num. 2. & 14. pag. 97. cum seq.*
 1. *Monachi denunciantes suum abbatem, & superiorem, ac instante super correctione, & reformatione ordinis tam in capite, quam in membris non possunt per abbatem denunciatum priuari, aut aliter puniri, si iam negotium super dicta correctione, & reformatione sit coepum, & priuari restituendi sunt ex officio papæ, & penæ contra illos late relaxandæ, in conf. 29. nu. 5.*
 Et quando negotium dicatur coepum, ibid. nu. 13.
 1. *Monachi denunciantes abbatem, & suum superiorem, ac instantes super correctione, & reformatione, si expensæ, illisque necessariae ab abbate denegarentur, possunt propria auctoritate, inuito abbate, de bonis*

- bonis monasterii capere, sibi que providere, in conf. 30. nu. 7. 97
- Monachi quando pro facto, & utilitate sui monasterii possint esse re-
siles, & quando non, in conf. 88. nu. 7. 279
1. **MONASTERIUM** in monialibus, & monachis consistit, in consilio
21. nam. 32. 87
2. Monasterium religiosorum potest ab episcopo fieri de ecclesia secula-
ri, ibid. nu. 40. 88
3. Monasterii constructio pro habitatione religiosorum requirit licen-
tiam, & consensum papae ad id, quod neque legatus de latere, ne-
que alius illam dare possit, in conf. 21. nu. 24. 86
- Et quomodo hoc verum sit, ibid. nu. 10. & 23. pag. 84. cum seq. 87
- Et quod ad episcopos pertineat, ibid. nu. 30. 87
3. Monasteria de iure communi saltem de consensu episcopi constructi de-
bent, in conf. 21. nu. 25. 86
- Satisque est, ut ex postfacto ratificando consensus interueniret, ibid.
num. 26. 86
2. Monasteriorum constructioni consentiendi ius est de iuribus episco-
palibus, & uicario generali episcopi competit, ibid. nu. 29. 87
2. Monasteria omnia dioecesis ad curam episcopi regulariter pertinent,
nisi specialiter sint exempta, in conf. 21. nu. 31. 86
2. Monasterium, & domum habere debent religiosi, & maxime feminae,
ut ibi uiuant, Deoque seruiant, neque uagentur, ibid. nu. 22. 86
2. Monasteria noua pro religiosis mendicantibus tam masculis, quam
feminis edificare, & acquirere absque speciali apostolica concessio-
ne modo prohibuit, in conf. 21. nu. 31. 83
- Et quomodo hoc verum sit, ibid. nu. 10. & 23. pag. 84. cum seq. 87
1. Monasterium loco filii habetur, & facit deficere fideicommissum fa-
ctum sub conditione, si decesserit sine liberis, in conf. 64. nu. 8. 124
2. Monasterium esse loco liberorum, nullibi probatur, in consilio cxiii.
num. 12. 507
1. Monasterium, quod donator ingressus fuit, non facit donationem re-
uocari per l. si unquam C. de reuoc. donat. in conf. 63. n. 8. 224
1. Monasteria non comprehenduntur sub statuti laicorum aliter de pre-
scriptione loquentibus, quam de praescriptione quadragenaria, in
conf. 27. nu. 1. 88
1. Monasterio non acquiruntur bona ingressi suasi, & seductione reli-
giosorum, sed statim haeredibus acquiruntur, ibid. nu. 4. 86
1. Monasterium pro ingressu monialis quando aliquid licite absque si-
monia accipiat, in conf. 28. nu. 9. & 12. 90
1. Monasterium quando bona ingressi debeat restituere haeredibus, seu
uenientibus ab intestato, ibid. nu. 11. 90
1. Ad monasterium non transmittitur legatum factum mulieri, cum mo-
nachauit, ipsa muliere decedente in monasterio infra annum pro-
bationis ante factam professionem, in conf. 28. nu. 5. & 13. 90
1. Monasterium, mortua moniali in eo infra annum probationis ante
professionem factam, tenetur ad restitutionem dotis, & eius, quod si
ibi pro ingressu illius datum fuit, ibid. nu. 8. 86
1. Monasterii ingressus factus probationis causa ingredientem non obli-
gat, nec e contra, ibid. nu. 12. 86
1. Ad monasterii fauorem in praedictum haereditum, aut fideicommis-
sarium nihil operatur professio, & oblatio facta ab infirmo in
ultimo uite spiritui, & tempore, quo iam loquelam amiserat, ibid.
nu. 17. & 19. 92
1. Monasterio per ingressum religionis ipso iure, & facto absque alia ap-
prehensione, alioque facto acquiritur non solum dominium bono-
rum ingressi, sed etiam illorum omnis possessio penes ingredien-
tem existens, in conf. 29. nu. 2. 92
1. Monasterium ingrediens equiparatur seruo quoad acquirendum, ibi-
dem nu. 4. 86
1. Monasterium ingrediente usufructuario, illico usufructus, & possessio
illius naturalis acquiruntur monasterio, ibid. nu. 4. 93
1. Monasterium ingressus nec proprium habere, nec aliquid nisi nomi-
ne monasterii possidere potest, ibid. nu. 4. 93
1. Monasterium ingredi potest sponsa etiam per uerba de praesenti non-
dam corrupta, nec uiro carnali copula coniuncta, in consilio xxxviii.
nam. 13. 106
1. Monasterium ingrediens non dicitur alienare ille, qui est prohibitus
alienare, in conf. 94. nu. 9. 400
2. Monasterii ingressus facit deficere, & euanescere substitutionem fa-
ctam alicui decedenti sine filijs, in conf. 45. nu. 11. 189
2. Monasterium ingressus sine filio etiam legitimo, & naturali, & ex le-
gitimo matrimonio nato, siue ex proprio corpore procreato, non di-
citur decedere, in conf. 80. nu. 2. 337
2. Monasterii ingressus an faciat deficere conditionem, si sine liberis, ad
exclusionem substituti, in conf. 114. nu. 21. 506
2. Monasterio per ingressum omnia iura monachi sunt acquisita, in con-
silio ciii. nu. 15. 496
3. Monasterium si haeres instituitur ab haerede grauato de restituendo
sub conditione, si decesserit sine liberis, non praedicitur fideicom-
missio, nisi & ipse haeres grauatus monasterium ingrediatur, ei-
que se offerat, in conf. 89. nu. 8. 384
1. In monasterium emphyteosis propter ingressum emphyteote ex titu-
lo uniuersali transferitur, eique acquiritur, & ibi quando perpetuo,
& irreuocabiliter acquisita dicatur, in conf. 93. nu. 56. 398
1. Monasterium propter ingressum emphyteote etiam in re emphyteo-
tica ecclesiae succedit, & quo iure, in consilio 94. nu. 2. 8. & 10. pag.
399. cum sequen. 398
1. In monasterium emphyteosis titulo singulari non transferitur, in con-
silio 93. nu. 57. 398
1. Monasterium, & minor quoad petendum restitutionem in integrum
ratione lesionis equiparantur, in conf. 6. nu. 10. 71
1. Monasterium repudiando hereditatem sibi delatam potest filij peten-
diare, ibid. nu. 27. 71
- Et quid, si dolo fuerit inductum ad illam repudiandum, ibid. nu. 28. 71
1. Monasterium, & minor aduersus repudiationem hereditatis oblatam
membrum lesionem in integrum restituntur, in conf. 6. nu. 30. 71
1. Monasterium ad quid obligetur ex iuramento monachorum, factum
nialium, & ad quid non, in conf. 28. nu. 6. 86
1. Monasterio in acquirendis possunt monachi, & moniales cum iuramento
contrahentes praedicti care, in conf. 28. nu. 7. 86
2. Monasterio factum legatum, seu relictum censetur factum monasterio
& monialibus, maxime quando monasterium elset incapax, in con-
silio 21. nu. 33. 86
- Idem, si monasterio elset relictum facta mentione monialium, ibid.
num. 34. 86
2. Monasterio primo acquiritur relictum factum monacho ante, quod
ad aliam religionem transferretur, in consilio nu. 8. 86
- Videas reliqua etiam in uerb. monachus. 86
2. De monasterio uno ad aliud translatio cuius sit natura, in consilio
num. 12. 86
- Reliqua uideas in uer. translatio. 86
1. Monasterio futuro donari non potest, in conf. 21. nu. 1. 86
- Et quare, ibid. nu. 7. 86
- Contra ibid. nu. 9. 86
1. Monasterio constituendo pro ministris, & necessitatibus illius, ad
constructionem noui monasterii licet, & ualide relinquatur, in con-
silio 21. nu. 6. 86
2. Monasterio futuro, uel pro eo constituendo donatio facta ualeret, si
causam continet, deoque praesenti facta censetur, ibid. nu. 3. 86
1. Monasterio futuro legari, & multo magis donari potest, ibid. nu. 3. 86
2. Monasterium nondum constructum, postquam constructum est, nec
haeres instituitur, ibid. nu. 11. 86
2. Monasterio sub uno nomine, & una regula constituendo relictum
inualidatur ex eo, quod persona postea in eo receperit aliam regu-
lam professam fuisse, in conf. 21. nu. 12. 86
- Monasterii exemptio, uideas in uer. exemptio. 86
- Monasterii rerum alienatio, uideas in uerb. alienatio. 86
1. **MONETA**, prout promissa fuit, in materia, & forma solui debet
pro solutionis facili debitori eam repente, & solueretur
stante augmento, uel diminutione ualoris illius, & si in aliam
ta uellet solueret, & monetæ promissæ ualor sit mutatus, quaeritur,
tio, & cuius temporis sit attendenda, in conf. 144. nu. 21. 144
1. Quid, si moneta in eadem materia, & forma, prout promissa fuit, non
facile, uel nullo modo solutionis tempore potest reperiri, ibid. nu. 27. 144
1. Monetæ promissæ ualor, & estimatio in contractibus antea con-
tractum tempus contractus, & non secundum tempus solutionis,
ibid. nu. 28. 144
1. Monetam certam iurans solueret, si postea mandato superioris in aliam
formam constata fuit, estimationem illius solueret tenetur, prout
constatione in aliam formam potest iuramento contrauenire
solutionem denegare, in consilio 148. nu. 10. 144
1. Monetæ certa si quis sit debitor certæ quantitatæ pecunie, etiam
postea reprobata, atque prohibita, estimationem illius soluere
tenetur, in conf. 194. nu. 26. 144
1. **MONETÆ** a publicis, & mundanis aspectibus omnino legem
se debent, in conf. 135. nu. 9. 144
1. Monialium iuramentum ad quid obliget monasterium, & moniales
rantes, & ad quid non, in conf. 28. nu. 6. 86
1. Moniales cum iuramento contrahentes possunt monasterium iuramen-
tendis praedicti care, in dicto conf. 28. nu. 7. 86
1. Moniali mortua in monasterio infra annum probationis accep-
tionem, monasterium tenetur ad restitutionem dotis, & eius, quod
ibi pro ingressu illius datum fuit, ibid. nu. 8. 86
1. Pro monialis ingressu monasterium quando aliquid licite accepit
monia accipiat, in dicto conf. 28. nu. 9. & 12. 90
1. **MONITORIO**, & citatio in notorijs non requiritur, in conf. 171. nu. 1. 171
- Contra, ibid. nu. 26. 171
1. Monitorio legitima quæ dicatur, in conf. 76. nu. 81. 171
1. **MONOPOLIUM** crimen quod esse dicatur, in conf. 171. nu. 1. 171
- De monopolij crimine index tenetur sub pena ex suo officio
re, & inquirere, in conf. 171. nu. 1. 171
1. **MONUMENTIS** antiquis, & famæ publicæ in antiquis est haereditas
conf. 144. nu. 36. 144
1. **MORA**, & culpa unius in duobus reis debendi, & socijs aliter
in conf. 120. nu. 10. 120
2. Moram seu culpam important uerba illa, si non dederit, si monasterium
& familia, praecedente dispositione, in conf. 36. nu. 6. 120
2. In mora absque interpellatione infra biennium constituitur, & si
ras, & interesse tenetur ille, qui dorem subuenientem contra
nui praestari debet, in conf. 111. nu. 10. 120
2. Mora irregularis est eo, quod quis scit se teneri, re ipsa constituitur
ibid. nu. 26. 120
2. Mora in faciendo solum ex capite uoluntatis committitur, in con-
f. 111. nu. 13. 120
1. Moram non dicitur committere contraueniens post moram
commisam, in conf. 62. nu. 16. 120
1. Moram ut quis incurras, quando dies certa non est apponitur
ria est interpellatio, in conf. 111. nu. 30. 120
1. In mora constituitur uenditor, & quilibet alius per interpellationem
120

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

1 A die morae in iudiciis bonae fidei etiam de iure canonico habetur ratio usurarum, & quomodo, in conf. cxviii. nu. 10. 727

1 Mora quando requiratur, & quando non ad hoc, ut usura ultra fortem debeatur ab eo, qui pecunias alienas inuasit, ac in suos usus conuertit, ibid. nu. 11. 727

1 Propter moram inter solitos mercari, & negotiari usurarum loco interesse etiam usque ad interesse lucris cessantis hodie & de iure canonico exigi possunt, in conf. cxviii. nu. 12. 16. & 21. 727

1 Propter moram commissam per interpellationem, & ob non factum debitor in contractibus bonae fidei ad usuras tenetur, & propter moram ob factum, & delictum ipso iure absque interpellatione commissam ad usuras etiam, quae loco interesse lucris cessantis debentur, maxime in solito mercari, & pecunias suas exercere, ibid. nu. 20. 727

1 Ob moram in contractibus bonae fidei quando solum interesse damni emergentis, & quando etiam interesse lucris cessantis attendi debeat in conf. cxviii. nu. 22. 728

3 Mora ratione debitor tenetur solum ad id, quod res pluris ualuit usque ad sententiam, & non ultra, in conf. cxii. nu. 10. 311

Et quando etiam ultra, ibid. nu. 15. 312

2 Mora unius non nocet alteri, nisi sit successor, in conf. 136. nu. 9. 611

3 Mora ultima nocet, in conf. 160. nu. 5. pag. 460. & in consilio cxvii. nu. 4. uol. 1. 744

3 Et an, & quando noceat, & attendatur, in cons. cxii. nu. 12. 311

3 Mora ultima debitoris ei non nocet, quando creditor prius in mora ab eo constitutus fuisse, in dicto conf. cxii. nu. 7. 727

1 Mora prima, quae purgari non potest, solum est consideranda, in cons. 62. nu. 16. 220

1 Mora purgari non potest, ubicunque ipso iure committitur, & ex illa ius alteri ex legis dispositione fuit acquisitum, ibid. nu. 15. 727

1 Mora geminata purgari non potest, & ita nocet moroso, quod si aduerfarius postea conuentis contraheretur, nihil est ei imputandum, ibid. nu. 17. 727

1 Mora propter iuramentum ab emphyteota promissis contraveniente purgari non potest, in conf. 119. nu. 11. 484

1 Mora duplex, seu triplex quando interuenit, illius purgatio etiam de iure canonico non admittitur etiam illis casibus, quibus alias de iure purgari possit, in cons. 120. nu. 21. 487

1 Mora purgatio non admittitur in casu, quo fuit poena adiecta, & maxime iuramento interueniente, ibid. 487

1 Mora non purgatur per solutionem expost factam a conductore, qui certo tempore soluere iurauit, in cons. 125. nu. 1. 499

1 Mora quando purgari non possit, in cons. 126. nu. 18. 502

1 Mora purgatio non admittitur, ubicunque quis est ipso iure priuatus, in cons. cl. nu. 2. 560

Et ubi iuramentum interuenit, ibid. nu. 4. 561

Et quare, ibid. nu. 8. 561

Quod limitatur, ibid. nu. 33. & 34. 563

1 Mora propter appositionem diei, poenae, & iuramenti etiam de equitate canonica purgari non potest, in cons. clv. nu. 29. 587

1 Mora ob factum, & delictum ipso iure absque interpellatione commissam difficilius purgatur, quam illa, quae per interpellationem, & ob non factum commissam fuit, in cons. 193. nu. 19. 727

3 Mora propter non adimpletam conditionem potestatiuam cum potuit, purgari non potest quoad actionem consequendam, sed quoad exceptionem opponendam potest quodcumque purgari, in cons. 31. nu. 15. 108

1 Mora, ob quam caducitas fuit commissam, ante factam declarationem super caducitate, purgari potest ab iis, qui dolo, & culpa caruerunt, & in possessione bonorum tempore caducitatis non fuerunt, in cons. 98. nu. 23. 413

1 Moram an, & quando postea soluendo purgare possint emphyteota, seu eius haeredes, qui canonem soluere celsarunt, in cons. 120. nu. 20. 486

1 Moram purgare licet emphyteota infra duos menses post lapsum dici solutionis faciendam, in cons. 126. nu. 3. 500

Quod declaratur, & limitatur, ibid. nu. 16. 502

1 Mora quando ab emphyteota, & conductore purgari possit, & quando non, ibid. nu. 16. 502

1 Mora de iure canonico purgatur etiam illis casibus, quibus de iure civili regulariter purgari non potest, & quando hoc uerum sit, in cons. 120. nu. 20. 486

1 Moram de equitate canonica postea purgari etiam, quando iuratum esset, procedit in foro penitentiali, & animae, non autem in foro contentioso etiam ecclesiastico, in cons. 126. nu. 18. 502

1 Mora etiam post tempus, quo quis soluere iurauit, potest quodcumque de equitate canonica purgari, ibid. nu. 4. 500

Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 18. 502

1 Mora de iure canonico, & eius aequitate semper, & quodcumque purgari potest, citra tamen praedictum, & interesse aduersarii etiam in casibus, in quibus alias purgatio morae non admitteretur, in cons. cl. nu. 34. 564

1 Moram suam purgare, & creditorem in mora constituere dicitur interpellatus iudicialiter super adimplemento facti, ad quod tenebatur, si ante litem contestatam offerat se simpliciter uelle in iudicio illud adimplere, & creditor denegat se uelle acceptare, uel taceat, adeo, quod omnis casus, omneque periculum postea superueniens ad creditorem ultimi loco morosum spectet, in cons. 196. nu. 4. 744

3 Mora, an purgari possit infra lapsum temporis, infra quod quis redimeat, seu frangere poterat, in cons. lxviii. nu. 34. 226

3 Mora an, & quando purgari possit, & quando non, ibid. nu. 37. 727

1 Mora facilius cuitatur, quando non interpellatus quis actualiter factis fecit

1 A die morae in iudiciis bonae fidei etiam de iure canonico habetur ratio usurarum, & quomodo, in conf. cxviii. nu. 10. 727

1 Mora quando requiratur, & quando non ad hoc, ut usura ultra fortem debeatur ab eo, qui pecunias alienas inuasit, ac in suos usus conuertit, ibid. nu. 11. 727

1 Propter moram inter solitos mercari, & negotiari usurarum loco interesse etiam usque ad interesse lucris cessantis hodie & de iure canonico exigi possunt, in conf. cxviii. nu. 12. 16. & 21. 727

1 Propter moram commissam per interpellationem, & ob non factum debitor in contractibus bonae fidei ad usuras tenetur, & propter moram ob factum, & delictum ipso iure absque interpellatione commissam ad usuras etiam, quae loco interesse lucris cessantis debentur, maxime in solito mercari, & pecunias suas exercere, ibid. nu. 20. 727

1 Ob moram in contractibus bonae fidei quando solum interesse damni emergentis, & quando etiam interesse lucris cessantis attendi debeat in conf. cxviii. nu. 22. 728

3 Mora ratione debitor tenetur solum ad id, quod res pluris ualuit usque ad sententiam, & non ultra, in conf. cxii. nu. 10. 311

Et quando etiam ultra, ibid. nu. 15. 312

2 Mora unius non nocet alteri, nisi sit successor, in conf. 136. nu. 9. 611

3 Mora ultima nocet, in conf. 160. nu. 5. pag. 460. & in consilio cxvii. nu. 4. uol. 1. 744

3 Et an, & quando noceat, & attendatur, in cons. cxii. nu. 12. 311

3 Mora ultima debitoris ei non nocet, quando creditor prius in mora ab eo constitutus fuisse, in dicto conf. cxii. nu. 7. 727

1 Mora prima, quae purgari non potest, solum est consideranda, in cons. 62. nu. 16. 220

1 Mora purgari non potest, ubicunque ipso iure committitur, & ex illa ius alteri ex legis dispositione fuit acquisitum, ibid. nu. 15. 727

1 Mora geminata purgari non potest, & ita nocet moroso, quod si aduerfarius postea conuentis contraheretur, nihil est ei imputandum, ibid. nu. 17. 727

1 Mora propter iuramentum ab emphyteota promissis contraveniente purgari non potest, in conf. 119. nu. 11. 484

1 Mora duplex, seu triplex quando interuenit, illius purgatio etiam de iure canonico non admittitur etiam illis casibus, quibus alias de iure purgari possit, in cons. 120. nu. 21. 487

1 Mora purgatio non admittitur in casu, quo fuit poena adiecta, & maxime iuramento interueniente, ibid. 487

1 Mora non purgatur per solutionem expost factam a conductore, qui certo tempore soluere iurauit, in cons. 125. nu. 1. 499

1 Mora quando purgari non possit, in cons. 126. nu. 18. 502

1 Mora purgatio non admittitur, ubicunque quis est ipso iure priuatus, in cons. cl. nu. 2. 560

Et ubi iuramentum interuenit, ibid. nu. 4. 561

Et quare, ibid. nu. 8. 561

Quod limitatur, ibid. nu. 33. & 34. 563

1 Mora propter appositionem diei, poenae, & iuramenti etiam de equitate canonica purgari non potest, in cons. clv. nu. 29. 587

1 Mora ob factum, & delictum ipso iure absque interpellatione commissam difficilius purgatur, quam illa, quae per interpellationem, & ob non factum commissam fuit, in cons. 193. nu. 19. 727

3 Mora propter non adimpletam conditionem potestatiuam cum potuit, purgari non potest quoad actionem consequendam, sed quoad exceptionem opponendam potest quodcumque purgari, in cons. 31. nu. 15. 108

1 Mora, ob quam caducitas fuit commissam, ante factam declarationem super caducitate, purgari potest ab iis, qui dolo, & culpa caruerunt, & in possessione bonorum tempore caducitatis non fuerunt, in cons. 98. nu. 23. 413

1 Moram an, & quando postea soluendo purgare possint emphyteota, seu eius haeredes, qui canonem soluere celsarunt, in cons. 120. nu. 20. 486

1 Moram purgare licet emphyteota infra duos menses post lapsum dici solutionis faciendam, in cons. 126. nu. 3. 500

Quod declaratur, & limitatur, ibid. nu. 16. 502

1 Mora quando ab emphyteota, & conductore purgari possit, & quando non, ibid. nu. 16. 502

1 Mora de iure canonico purgatur etiam illis casibus, quibus de iure civili regulariter purgari non potest, & quando hoc uerum sit, in cons. 120. nu. 20. 486

1 Moram de equitate canonica postea purgari etiam, quando iuratum esset, procedit in foro penitentiali, & animae, non autem in foro contentioso etiam ecclesiastico, in cons. 126. nu. 18. 502

1 Mora etiam post tempus, quo quis soluere iurauit, potest quodcumque de equitate canonica purgari, ibid. nu. 4. 500

Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 18. 502

1 Mora de iure canonico, & eius aequitate semper, & quodcumque purgari potest, citra tamen praedictum, & interesse aduersarii etiam in casibus, in quibus alias purgatio morae non admitteretur, in cons. cl. nu. 34. 564

1 Moram suam purgare, & creditorem in mora constituere dicitur interpellatus iudicialiter super adimplemento facti, ad quod tenebatur, si ante litem contestatam offerat se simpliciter uelle in iudicio illud adimplere, & creditor denegat se uelle acceptare, uel taceat, adeo, quod omnis casus, omneque periculum postea superueniens ad creditorem ultimi loco morosum spectet, in cons. 196. nu. 4. 744

3 Mora, an purgari possit infra lapsum temporis, infra quod quis redimeat, seu frangere poterat, in cons. lxviii. nu. 34. 226

3 Mora an, & quando purgari possit, & quando non, ibid. nu. 37. 727

1 Mora facilius cuitatur, quando non interpellatus quis actualiter factis fecit

Index Confiliorum

Augustini Beroij.

- eisfecit, quam quando ad alterius interpellationem satisfacere paratus esset, in consil. lxxvi. nu. 4. 322
- 1 Mora excusatur ob iustam causam, iustumque impedimentum, in consil. 38. nu. 33. & 36. 370
- Maximè in obligationibus facti, ibid. nu. 37.
- Et quid in obligationibus donationis quantitatatis, ibid. nu. 38. ead.
- 1 A mora excusatur debitor, qui certo tempore soluere tenetur, si offerat id, quod debet, & creditor absque iusta causa nolit accipere, in consil. cxxvi. nu. 5. 500
- Idem in emphyteota, qui sic offerat, & dominus absque causa nolit recipere, ibidem.
- 1 A mora debitor quantitatatis excusatur propter difficultatem, in consil. cxciii. nu. 4. 726
- Et an, & quomodo hoc sit verum, ibid. nu. 28.
- 1 Mora excusatur propter iustam ignorantiam, ibid. nu. 37. pag. 730. & in consil. ccv. nu. 2. uol. 3. 586
- 1 Moram evitare quomodo possit debitor, qui certo tempore, & loco soluere tenetur, & quomodo in ea creditorem constituere possit, in consil. 193. nu. 1. & 28. 29. & 30. pag. 735. cum seq.
- Reliqua uideas in uerbo debitor, & in uerbo creditor.
- 1 Mora non excusatur per difficultatem solutionis, & praestationis, in consil. cl. nu. 34. 564
- 1 Ad moram evitandam debitor tempore conuentus pecuniam debitam offerre, & soluere, uel saltem deponere debet, absque eo, quod creditor, qui inuestire tenebatur, offerret, & haberet inuestituram, in consil. cc. nu. 23. 756
- 1 Mora debitoris ex eius facto, & culpa commissa non debet nocere fideiussori, in consil. 193. nu. 36. 730
- Nisi fideiussor expressè in omnem causam promississet, uel per uerba pinguiora se obligasset, in dicto consil. 193. nu. 32. 731
- 1 Mora debitoris principalis, qui in omnem causam promissit, nocet eodem modo, quo nocet ipsi debitori principali, ibid. nu. 47. ead.
- Reliqua uideas in uerbo fideiussor.
- 1 Mora, & pena per debitorem incurfa illi remissa censetur à creditore, qui post moram iam commissam recipit sortem debitam, uel eius partem, in consil. cc. nu. 17. 754
- Nisi receperit cum protestatione, & reservatione iuris sui, ibidem nu. 7. & 11. 754
- Et quando illud uerum sit, ibid. nu. 13. & 18. 755
- 1 Mora, & pena iam commissa etiam per simplicem interpellationem, postea factam dicitur remissa atque sublata, in consil. cc. nu. 3. & 6. 754
- Et quando hoc procedat, ibid. nu. 13. & 12. 755
- 1 Mora, & quælibet pena à debitore commissa per solutionem, uel promissionem de soluendo postea de uoluntate, & consensu creditoris factam tollitur, atque remittitur, in consilio 200. num. 6. 13. & 22. ubi hoc declaratur, pag. 754. cum seq.
- 1 Moram iam commissam non remittit, sed solum de nouo committendam impedit creditor, qui post moram commissam prorogat debitum terminum ad soluendum sortem, ibid. nu. 12. & 15. 755
- 1 Mora omnisque eius effectus quando per receptionem sortis, aut interpellationem debitoris postea factam censetur remissa, & quando secus, ibid. nu. 13.
- Mora tutoris quando noceat pupillo, uideas in uerbo tutor, & in uerbo pupillus.
- 1 Moros vs ex delicto ipso absque interpellatione tenetur de interitu rei, etiam si aliàs res esset pænes dominum peritura, in consil. 193. num. 18. 727
- 1 Mori quod uerbum sit, in consil. 123. nu. 1. 555
- 1 Mori non dicuntur non nati, in consil. cii. nu. 4. 434
- 1 Mori parentes ante filios in dubio magis est presumendum, in consil. 98. nu. 10. 425
- 1 Mortuus delinquens, uideas in uerbo delinquens, & in uerbo defunctus.
- 1 Mori quid sit, in consil. cii. nu. 4. 434
- 1 Mors quædam habenda est omnis priuatio, & extinctio, in consil. 76. num. 128. 330
- 1 Mortem, & uitam alicuius probare ad quem pertineat, in consil. 129. num. 10. 509
- 1 Mors alicuius non presumitur, nisi probetur, in consil. ccv. nu. 9. 773
- 1 Verba illa, post mortem in donatione appositæ quid importent, & quando illis non obstantibus donatio, sit inter uiuos, & non causa mortis, & quando secus, in consil. liii. nu. 14. 194
- 1 Mortis pena in statuto, uel lege simpliciter de pena mortis loquente de qua pena intelligatur, in consil. 194. nu. 19. 550
- Reliqua uideas in uerbo pena.
- 1 Mortalis peccare, uideas in uerbo peccare.
- 1 Mos regionis in aliquo contractu quomodo probari possit, in consil. 147. nu. 4. 553
- 1 Mos alicuius ius, & mosaica lex, uideas in uerbo ius, & in uerbo lex.
- 1 Motus proprius in dubio non presumitur, nisi fuerit expressus, in consil. 70. nu. 9. 283
- 1 Motus proprius Pape non presumitur, nisi fuerit in literis uerbis expressus, & non solum in beneficiis, sed etiam in aliis rebus, in consil. 72. nu. 1. 300
- 1 Motus proprius quando singulariter, & specialiter expressus esse debeat, & quando satis sit, illum ex coniecturis, & uerbis generalibus colligi, in consil. lxx. nu. 28. 285
- 1 Et quare in literis gratiosis ad beneficia singulariter expressus requiratur, ibid. nu. 31. ead.
- 1 Motus proprius regulariter nihil operatur, nisi in iis, quæ sunt in iure expressa, in consil. 72. nu. 5. 300

- 1 Motus proprius, & quid motu proprio concessum esse ex pluribus colligi possit, in consil. 70. nu. 26. 285
- Et expressus saltem uerbis generalibus operatur, & sic specialiter esse expressus, ibid. nu. 27.
- 1 Motu proprio in dubio donatio principis facta presumitur, antequam testis subreptionis uitiari, in consil. 65. nu. 23. 284
- 1 Motus proprius uim habet secunda iussio principis, in consil. 70. nu. 33. 284
- 1 Motus proprius clausula in contractibus feudalibus, & aliis non necessaria, nec effectus motus proprii operatur, secus in rebus pignoriis, & iis, quæ à solo animo concedentis dependunt, in consil. num. 3. 284
- Reliqua uideas in uerbo clausula.
- 1 Myrtas, & pæna: quæ ob fraudata uedigalia exiguntur, pæna: seuut cū translatione iurisdictionis, eiusque exercitii, nisi de iure specialiter expressum, sed debentur illi, cui redditus, & emolumenta pedagiorum, ac uedigalium debentur, in consil. 20. nu. 11. 77
- 1 Quid, si iurisdictionis exercitium esset in aliquem translatum alio tempore cum pacto, quod omne lucrum, & commodum, quod durante dicto tempore hinc inde euenit, sit in solidum, & pleno iure illius, in quem fuit translatum, ibid. nu. 13. 77
- 1 Quid, si per hæc uerba iurisdictionis exercitium translatum esset, ut haberet ministrare bonam, & ueram iustitiam unicuique prestat, ibid. nu. 21. 77
- 1 Myrtas familiaris caput, & finis, in consil. 120. nu. 14. 77
- 1 Mulieres maritorum radius corrumpit, etiam post illorum mortem, nec alius non nuptierum, in consil. cl. nu. 33. 77
- 1 Mulier quando ruitotens, & proxima pubertati dicatur, in consil. num. 17. 77
- 1 Mulieri ne, an uiro quando credatur de copula carnali, & quandoque uni, quam alteri, si unus affirmet, & alter neget, in consil. 17. & 11. & per totum. 77
- 1 Mulier asserens se uirginem, & non corruptam à uiro, an, & quando contra uolentiam iuris presumptionem, seu telium probationem super copula carnali possit etiam per iuramentum suum perire suam assercionem, in consil. 36. nu. 6. 9. & 11. 77
- 1 Mulieris uirginitas, uel corruptio per matronas, & obliuiscencia: super inuestiganda, atque probanda, in consil. nu. 12. 77
- 1 Mulierem carnaliter cognouisse, & matrimonium consumulatum: cum iuramento asserat, ei est credendum, maxime si iuramentum nuda facit, etiam muliere negante, in consil. 33. nu. 14. 77
- 1 Mulieri nomine dotis futuræ, aut quando nuptierum, dari promissum, seu mandatum non potest ante nuptias, & re integra reuocari, in consil. 37. nu. 16. 77
- 1 Mulieres in conuentionibus, & hypothecis inter ipsos coniuges, si sit uis ualde priuilegiata, & ideo illæ sunt præcise seruandæ, in consil. 38. nu. 27. 77
- 1 Mulier potest uniuersa bona sua nedum presentia, sed etiam futura: in dote dare, in consil. 39. nu. 2. 77
- 1 Et quando tacite uniuersa bona marito in dote dedisse censetur, in consil. 39. nu. 3. 12. & 13. pag. ead. cum seq.
- 1 Mulier bona sua in dote marito dedisse non censetur, nisi iuramento conueniat, sed sunt bona uxoris parafrenalia, in consil. num. 8. 77
- 1 Mulier minor non potest bona sua immobilia, & hereditaria: in dote marito absque decreto in dote dare, in consil. 39. nu. 2. 77
- 1 Et si dedisset in dote omnia bona marito non digno: cuius debet in integrum restitui, ibid. nu. 9. & 13. 77
- 1 Mulier si omnia bona sua marito in dote cum decreto dedisset, quam partem lucrari exstatu debeat, in consil. 39. nu. 10. 77
- 1 Quid, si sine decreto, ibid. nu. 11. 77
- 1 Mulier, quæ primo uiro dote dedit, seu promissit, illoque matrimonio simpliciter nulla dote mentione facta nuptie, eandem dote secundo dedisse, seu promississe censetur, in consil. 40. nu. 20. 77
- 1 Etiam si matrimonium fuisset putatiuum, & inualidum, ibid. pag. ead. cum seq.
- 1 Mulier, cui fuit à patre aliquod in testamento relictum, post matrimonium contrahendo, censetur marito suo dote sibi à patre relicto relicta constituisse, in consil. 40. nu. 29. 77
- 1 Contra, ibid. nu. 52. & 56. ubi declaratur, pag. 139. cum seq.
- 1 Mulier simpliciter, nulla dote mentione facta, matrimonium contrahendo, non censetur dote marito dedisse, aut constituisse, si dos ei fuisset à patre, aut ab alio relicta, uel aliter constituta, & essemus in secundo matrimonio, & in primo dos marito relicta fuisset, in consil. 40. nu. 43. 77
- 1 Mulier minor simpliciter matrimonium contrahens dote marito constituisse, aut promississe dici non potest, in consil. 40. nu. 52. 77
- 1 Mulier omnia bona sua, iura, & actiones marito in dote assignatum præsentia, & non futura assignat, in consil. 41. nu. 28. 77
- 1 Mulier an censetur, secundo uiro dedisse in dote omnia bona, quæ tunc habuit, an uero solum dote primo uiro datam, in consil. num. 2. 77
- 1 Et quid liberis ex primo matrimonio extantibus, ibid. nu. 3. 77
- 1 Mulier quælibet etiam minor comprehenditur sub statuto dotale, quod mulier in dubio omnia bona marito in dote dedisse censetur, in consil. 68. nu. 20. 77
- 1 Mulier etiam minor uniuersa bona sua in dote marito dare non prohibetur, in consil. 68. nu. 21. 77
- 1 Reliqua de his uideas etiam in uerbo dos, & in uerbo maritus.
- 1 Mulieres etiam dotatas, ac diuites dotare, illisque dote augere, in consil. 4. nu. 2. 77

oij.

an censetur et diffide licentiam marito utendi, & bona prædicta admi-
nistrandi, & quomodo istud pactum fit intelligendum, in conf. 44.
154
2. Mulieri solutio facta etiam cum consensu mariti, constante matrimo-
nio, maritum non liberat, in conf. 26. no. 23. 118
2. Mulieris præsentibus debitor si dotem marito promisit, maritus contra
illam agens exceptio, quod is mulieri non teneatur, submoueri
non potest, in conf. 32. no. 44. 147
Et quando hoc uerum fit, ibid. no. 45. 148
2. Mulieri legatum factum sub conditione, si nuptias non contraxerit, de-
beatur, etiam si nuptias contraxerit, nisi testator diuersa fecerit legata
in casu nuptiarum, & non nuptiarum, in conf. 50. no. 6. 198
2. Mulieri factum legatum cum hoc, quod honeste uiuas, irreuocabilem
deficit, & ad illud actione per totalem ex testamento agi non potest, si
mulier semel honeste uiuere defecit, quamuis postea ab inhonestate
uita defluerit, in conf. 30. no. 1. 135
Reliqua de hoc uideas in uerb. conditio, & in uerb. legatum.
De legato facta mulieri, cum monachauerit, seu monasterium ingressa
fuerit, uel si, & quando nuptier, uideas in uerb. legatum.
2. Mulier usufructuaria relicta, ea dotem suas non repetente, & donec do-
tes suas non repetierit, quamprimum reperit, ipso iure ab usufructu
cadit, fructusque omnes à die contractionis restituit, in conf. 29.
no. 4. 129
2. Mulier transiens ad secunda uota, aut post mortem uiri luxuriose ui-
uens priuatur omni legato etiam percepto sibi à marito facto, in
conf. 32. no. 10. 144
2. Mulieribus secundo nubentibus penæ codicis imposita hodie sunt
correctæ, manent tamen quoad mulieres inhonestæ post mortem ui-
ri uiuentes, in conf. 32. no. 13. ead.
2. Mulier secundo nubens infra tempora luctus dotē nō amittit, ibi. no. 19. ead.
Et quas penas pariat, in conf. 38. no. 1. 164
2. Mulier, cui maritus aliquod de bonis suis in testamento reliquit, in-
fra tempora luctus binubium contrahens penitus omni eorum bo-
norum commodo priuatur, quod filiis primi uiri acquiritur, in conf.
38. no. 2. 164
Sed post tempora luctus nubens usum fructum solum ex illis consequi-
tur, ibid. no. 3. ead.
2. Mulier propter transitum ad secunda uota quomodo relicti sibi à ma-
rito testatore factis priuatur, & extantibus filiis primi matrimonii
quod ius in illis relictis habeat, & si quid mulier alienauerit, quo-
modo filii primi matrimonii id uendicabunt, in conf. 39. no. 1. 166
2. Mulier propter transitum ad secunda uota non potest secundo marito
in testamento suo plus relinquere, quam reliquerit filio priori ma-
trimonii, totumque illud pro non scripto haberetur, & liberis ipsius
mulieris applicaretur, in conf. 39. no. 3. ead.
Erat enim filius tam primi, quam secundi matrimonii esset appli-
candum, ibid. no. 7. ead.
An uero solum filius primi matrimonii, in conf. 39. no. 8. 167
2. Mulier transiens ad secunda uota quod ex statuto loci, extantibus filiis
primi matrimonii, seu pater eius, aut aliqua alia persona, pro ea
dotem dederit, nō possit per aliquod pactum ratiuum, uel expresse
defraudare filios primi matrimonii, qui post mortem matris in di-
ctis dotibus æqualiter cum filiis secundi matrimonii succedant, so-
lum habet solum in dote, & ad alia bona non trahitur, in conf. 40.
no. 12. 171
Et est statutum in hoc iuris correctorium, in consilio 40. no. 13. 171
2. Et statuto prædicto, si mater, quæ ad secunda uota transit plus
dederit, uel reliquerit secundo uiro, quam filiis primi matrimonii,
illud plus filii primi matrimonii reuocare, sibi que acquirere pos-
sunt, ibidem num. 14. 172
2. Mulier ob transitum ad secundas nuptias excluditur à dispositione illi
per maritum facta sub conditione, si nupserit, si uitam uidealem non
seruauerit, in consil. 41. no. 1. 173
2. Mulier transiendo ad secundas nuptias maximè contra mentem testa-
toris filii primi mariti solum usufructum habet illorum bonorum,
in quibus fuit ab intestato, seu ex testamento successit, extantibus
filiis primi matrimonii, quibus proprietatem referre tenetur, nec
de illis bonis potest ullo modo disporre, in conf. 41. num. 5. & 15.
pag. 173, cum sequen.
2. Mulier habens filios primi matrimonii secundo uiro dotem dare, aut
promittere non potest cum se lucranda aliquid plus, quam sit quili-
bet filius habiturus, in conf. 26. no. 7. 115
2. Mulier inhonestè uiuens post mortem mariti parit easdem penas,
quas de iure Codicis pati debet secundo nubens infra tempora lu-
ctus, in conf. 32. no. 12. 144
2. Mulier luxuriosè uiuens post mortem mariti non solū legato, sed etiā
dote priuatur, in dicto consil. 32. no. 20. 145
2. Maximè si certa quantitas illi à marito in testamento pro dote fuisse
relicta, neque aliter de dote appareat, ibidem no. 21. ead.
2. Mulier post mortem uiri luxuriosè, & inhonestè uiuens, stuprumque
committens iniuriam filijs inferit, ibidem no. 25. ead.
2. Et inhonestè uiuens post mortem uiri ex mente testatoris, non autem ex
legis dispositione priuatur relictis sibi à uiro factis, ibid. no. 29. 146
2. Et propter adulterium, uiuente marito, commissum perdit dotem, sed
non propter stuprum, in dicto consil. 32. no. 16. 144
Contra. ibid. no. 20. 145
2. Mulieri non prodest matrimonium subsequens saltem quoad ea, quæ
ob stuprum, & delictū cōsiliū aliis acquisita fuerunt ibi. n. 37. 147
3. Mulier corrupta uiro, & pecunia adulterium inuita commississe cense-
tur, in conf. 207. no. 23. 109

Index Consiliorum

- 1 Mulier quando ex bonis mariti lucrata praefatur, & quando aliunde, in consil. cxi. nu. 57. 723
- 2 Mulier nupta extra territorium non mutat originem quoad ea, quae illam ab obsequiis uiri non abstrahunt, & quoad haec statuta suae originis ligatur, in consil. cliiii. num. 2. 672
- 3 Et an, & quomodo hoc procedat quoad successione, ibid. nu. 11. 673
- 4 Mulier nupta extra territorium mutat domicilium, & efficitur de domicilio uiri, & uidua etiam illud retinet, in consil. 154. nu. 4. 672
- 5 Mulier origine pura Veronenfis nupta Brixiae, & tempore dotis datae stipulata dotem sibi, haeredibusque suis, seu cui, uel quibus ius, & euentus dederit dictae dotis restituendae secundum formam iuris, & statutorum Veronae, si ab intestato decesserit Brixiae, quid operentur illa uerba, secundum formam iuris, & statutorum Veronae, ibid. nu. 8. 673
- 6 Muliere stipulante dotem sibi reddi, si decedat in matrimonio sine liberis, ea cum liberis decedente, dos liberis tantum, & non marito acquiratur, in consil. cxi. nu. 23. 626
- 7 Mulier, quae non succedit, nec succedere potest, extantibus masculis, partem in legitima non facit, in consil. 18. nu. 12. 617
- 8 Etiam si dotem haberet, & solum ab intestato, & non ex testamento excluderetur, ibid. nu. 13. & 17. 617
- 9 Mulier passa maritum rebus suis parafrenalibus uti non potest fructus iam perceptos repetere, sed futuros quippe prohibere potest, in consil. 139. nu. 23. 521
- 10 Mulier soluto matrimonio potest ex rebus sibi pro dotis restitutione hypothecatis fructus percipere, illosque suos facere absque eo, quod in fortem compensentur, in consil. 18. num. 31. 129
- 11 Et an illi ad dotem agentis compensatio horum fructuum per uiam executionis fortis principalis opponi possit, in consil. 37. nu. 9. 163
- 12 Mulier pro restitutione dotis etiam a rebus immobilibus sibi pro dote hypothecatis potest incipere, in consil. 38. nu. 32. 129
- 13 Ad mulieris fauorem pacta conuenta pro faciliiori dotis restitutione debent omnino seruari, ibidem.
- 14 Mulier retinens bona mariti post mortem suam pro illius dotibus praefumitur illa sine uirio, & ex titulo praecedenti retinere, in consil. lx. nu. 5. 234
- 15 Et habens bona mariti hypothecata, illo mortuo, potest in bonorum retentione propria auctoritate permanere, & illa dicitur possidere, ibid. nu. 6. ead.
- 16 Mulier propter inopiam, longamque absentiam mariti potest agere ad dotem sibi restituendam, uel in tuto collocandam contra haeredes so cerni, qui se infolium cum marito pro dote restituenda obligauit, & decessit, filio marito dictae mulieris solum libris quinquaginta iure institutionis relicti cum prohibitione de non plus petendo sub pena priuationis relicti, in consil. xlv. nu. 1. 155
- 17 Etiam si haereditas loceri esset opulentissima, ibidem nu. 3. ead.
- 18 Idem, si uir suus fuisset a socero exheredatus, ibidem nu. 4. ead.
- 19 Immo etiam contra socerum uiuentem ob filii inopiam agere potest, ibid. nu. 2. ead.
- 20 Mulieri inopi nullam dotem habenti etiam post annum soluti matrimonii alimenta ab haeredibus uiri debentur, in consil. 130. nu. 1. 365
- 21 Idem, si dotem paruam, & non sufficientem pro alimentis haberet, ibid. nu. 2. ead.
- 22 Quid, si ultra dotem haberet alia bona, in consilio 130. num. 4. ead.
- 23 Quid, si etiam illa sit indultiora, & ex suo artificio lucratur, ibid. nu. 7. ead.
- 24 Mulier uidua, quae nullam habet dotem, seu illam etiam ab haeredibus uiri recuperatam amisit, potest, donec est in uiduitate, alimenta a dictis haeredibus petere, ibid. nu. 3. ead.
- 25 Et uidua censetur adhuc in eodem matrimonio constituta, ibidem.
- 26 Mulieri infra annum luctus an, & quando debeantur alimenta ab haeredibus uiri, & quando non, & quid post annum, ibid. num. 5. ead.
- 27 Mulieri ut post annum soluti matrimonii alimenta in bonis uiri debeantur, quid requiratur, in consil. 130. nu. 8. 366
- 28 Et quid extra domum uiri, ibid. nu. 9. & 12. 366
- 29 Mulieri alimenta debita in bonis uiri regulariter debentur in domo uiri, in consil. 130. nu. 10. 366
- 30 Mulieri, seu uxori quando etiam post annum soluti matrimonii debentur, seu praestantur alimenta in bonis uiri, fructus dotis, & omnium bonorum illius ad haeredes uiri spectant, & mulier illis operari tenetur, & ad quas operas tenetur, in consil. 130. nu. 11. 366
- 31 Videas etiam in uerb. uxor.
- 32 Mulier potest habere dignitatem, & iurisdictionem ex haereditate, in cuius bonis illa sit annexa, in consil. cxx. nu. 25. 539
- 33 Mulier etiam mortua dici potest parere, in consilio 99. nu. 11. 429
- 34 Mulier in criminalibus an sit testis idoneus, in consil. 168. nu. 4. 480
- 35 Mulierem bannitam praegnantem occidens non est de homicidio uentris puniendus, in consil. 196. num. 20. pag. 556. & in consil. 197. nu. 8. 559
- 36 Mulierem bannitam uiolenter adulterans non punitur etiam ob iniuriam illatam patri, marito, & consanguineis, in consil. 197. nu. 9. ead.
- 37 Mulieris raptus, & raptor, uideas in uerbo raptus, & in uerbo raptor.
- 38 MULTIPPLICATIO uerborum non necessaria non mutat substantiam rerum, in consil. 43. nu. 24. 180
- 39 Multitudinis, & uniuersitatis peccatum est uenia, & misericordia dignum, in consil. ccix. nu. 7. 601
- 40 MYNIFICENTIA, & liberalitas erga bene meritos magis in principe, quam in alio inferiore praesumitur, in consil. 64. nu. 2. 227
- 41 MYNERA, & onera proprie quae esse dicantur, in consil. 173. nu. 6. 644
- 42 Munus, seu onus patrimoniale quod sit, & quod duplex, ibid. nu. 8. ead.
- 43 Munus, & onus patrimoniale, quod rebus ipsis, nulla habita contemplatione personae, imponitur est triplex, ibid. nu. 10. ead.
- 44 Munus, & onus mixtum quod sit, & quod duplex, in consil. 173. nu. 8. 644

Augustini Beroij.

- 1 Munus, & onus ordinarium, & extraordinarium quod sit, ibid. nu. 8. ead. & in consil. cl. nu. 43. & 44. uol. 3. pag. 441. & in consil. cl. nu. 34. & 10. uol. 3. 644
- 2 Munerum, & onerum multa sunt species, in consilio 173. nu. 11. ead.
- 3 Munera personalia quae dicantur, in consil. clx. nu. 3. 644
- 4 Munus merè reale quod, & quando dicatur, in consilio cl. nu. 4. 644
- 5 Munera extraordinaria regulariter dicuntur esse collecta, in consil. nu. 9. 644
- 6 Munera omnia sunt extraordinaria praeterimpolita per legem hominum, per Senatus consultum, uel per constitutionem principis, ibid. nu. 9. 644
- 7 Munera extraordinaria ad personas priuilegiatas una cum bonis transeunt, ibid. nu. 10. 644
- 8 Ex an id sit uerum, ibid. nu. 39. 644
- 9 Munera ciuitatis qui subire teneantur, in consilio 22. nu. 2. 644
- 10 Muneribus patrimonialibus alicuius loci subiecti sunt possidentibus bona, etiam si alibi domicilium, & originem habeant, in consil. nu. 32. 644
- 11 Munera loci originis, ad quae originarii tenentur, quis subire debet, etiam si alibi domicilium habeat, in consilio 173. nu. 32. 644
- 12 Reliqua uideas etiam in uerb. onus.
- 13 MVN municipalis auctoritate principis dirui possunt, sicut praefata consilii, seu refici nequeunt, in consilio 118. nu. 6. 644
- 14 Ad murorum instructionem, refectionem, & constructionem communiter tenentur debent, in consil. 141. nu. 7. 644
- 15 Murus quod sit communis pro diuisio inter uicinos, quomodoque secat, in consil. 131. nu. 6. 644
- 16 Murum usque ad caelum eleuare in suo, & in eo fenestras habere, cuique licet, etiam si uicino noceat, in consil. 133. nu. 1. 644
- 17 Et quando, ibid. nu. 3. 644
- 18 Reliqua uideas in uerb. paries.
- 19 MVTAERE creditorem debitor inuitus non cogitur, in consil. 18. nu. 20. 644
- 20 Mutare etiam in meliorem statum rem non potest proprietarius, in iudicio usufructu, in consil. 48. nu. 9. 644
- 21 Mutare libellum, uideas in uerb. libellus.
- 22 Mutare causam possessionis, uideas in uerb. possessio.
- 23 MVTA TIO uoluntatis non praesumitur, nisi probetur, in consil. 173. nu. 2. 644
- 24 De mutatione cursus aquae, & alui fluminis, uideas in uerb. aqua, & in uerb. aluens.
- 25 MVTAERE cautio, uideas in uerb. cautio.
- 26 MVTVS est ad instar minoris, in consil. 49. nu. 9. 644
- 27 MVTVI potius, quam depositi contractus in dubio celebratur, in iudicio, quando res sui natura mutabiles, ut consilientes in petere, numero, uel mensura, & idem in eodem genere debet restituere, in consil. 194. nu. 36. 644
- 28 Mutuo contracto sub pignore cum pacto expresse usuras solvendi, potest debitor, si uult, coram seculari solum ad restitutionem pigoris mere seculariter agere, & non petendo usuras causa est mere civilis per secularem cognoscenda, & terminanda, in consil. 194. nu. 36. 644
- 29 Mutuum, & pignus praesumptum resultare potest ex contractu iudicij uenditionis, ibid. nu. 14. 644
- 30 Reliqua de hoc uideas in uerb. simulatio.

N

- 1 NARRATIO uerbis non statuit, ut probent, uel ipsos contraheutes, in consil. 60. num. 31. 644
- 2 Reliqua uideas in dictione uerbum.
- 3 Narratio uerba mandati in instrumento quando probent mandatum, uideas in uerb. mandatum.
- 4 Narrata in instrumento fidei inter ipsos contraheutes facta, in consil. 50. nu. 1. 644
- 5 Ex narratis in facto non est arguendum, in consil. 78. nu. 19. 644
- 6 NATALIVM agnitio in probanda filiatione multum amittit, in consil. 20. nu. 25. 644
- 7 Natalium defectus, uideas in uerb. defectus.
- 8 De dispensatione super natalibus, uideas in uerb. dispensatio.
- 9 NATIVITATIS tempus inspicitur, an quis sit honeste natus, in filiatione faciente mentionem de honeste nato, in consil. 23. nu. 12. 644
- 10 Idem in dispositione faciente mentionem de legitime nato, ibid. me. 12. 644
- 11 Nec sufficeret illos postea fuisse per rescriptum principis legitimatos, nisi immediatè ab ipso Papa essent legitimati, ibid. nu. 13. 644
- 12 Natiuitas filii ex uxore, & in domo potestorem inducit pro ipsius praesumptionem, quam nominatio, & tractatus contrarius, ibid. 161. nu. 15. 644
- 13 Er arguit filiationis proprietatem, nominatio uero, & tractatus possessionem, ibid. nu. 16. 644
- 14 Reliqua de hoc uideas in uerb. filius, in uerbo filiatio, & in uerbo filius.
- 15 NATVRAE uicem tenet uetustas, in consilio 139. num. 11. 644
- 16 NATVRALES quis dicatur, in consilio 165. num. 2. 4. & 14. 644
- 17 Naturalium filiorum olim tria genera esse ceperunt, in consil. nu. 5. 644
- 18 Naturalis uerè dicitur natus ex soluto, & soluta, cum qua maritus esse potuit, licet non esset concubina, & per subsecquentem legitimitatem, sicut natus ex uera concubina, in consil. 165. nu. 2. pag. 644